DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 188. Środa, 16 (28) Sierpnia. 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kanteraach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się.—We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. —Miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.
dnia 15 (27) Sierpnia.

Z powodu ocalenia przez Wszechmocnego, drogocennego życia Najjaśniejszego Pana przy świętokradzkim zamachu w d. 25 maja (6 czerwca) r. b., otrzymano najpoddanniejsze adresa z wynurzeniem wiernopoddańczych uczuć:

z gubernji warszawskiej: od mieszkańców miasteczek: Mszczonowa i Błonia — w powiecie grodiskim; gmin: Błonie — w powiecie kutnowskim; Kowiesy, Głuchów i Grzymkowice—w powiecie skierniewickim; również m. Gombina i gmin: Białe, Rataje i Skrzany— w powiecie gostyńskim; od mieszkańców m. Piotrkowa — w powiecie radiejewskim;

z gubernji lubelskiej: od mieszkańców miast: Krasnegostawu, Żółkiewki, Izbicy, Tarnogóry, Gorzkowa, Turobina i gmin: Tarnogóra, Turobin, Łopiennik, Kraśniczyn, Gorzków i Rudniki—w powiecie krasnostawskim; m. Dubienki w powiecie hrubieszowskim; od urzędników i mieszkańców m. Biłgoraja i włościan gminy Kosudza—w powiecie biłgorajskim; od mieszkańców m. Opola, Markuszowa i Kurowa, oraz gmin: Opola, Iwanowskie-Sioło i Kamień — w powiecie nowo-aleksandryjskim;

z gubernji siedleckiej: od szlachty cząstkowej gminy Borże—w powiecie węgrowskim; od mieszkańców gmin: Czuchleby, Łysowa i Chlebczyn—w powiecie konstantynowskim, od mieszkańców gmin: Wodyń — w powiecie siedleckim i Wyrozęby—w powiecie sokołowskim;

z gubernji kieleckiej: od mieszkańców m. Wolbroma, Kromołowa, Żarnowa, Sławkowa, Skały, Pilicy i gmin: Pilica, Ryczówek, Bolesław, Ojców, Minoga, Poręba-Dzierżyna i Kidów - w powiecie olkuskim; gmin Słupia i Rokitno-rządowe—w powiecie włoszczowskim; od mieszkańców powiatu pinczowskiego i miast Pinczowa i Działoszyce, w tymże powiecie; od włościan gmin Maskarzew i Krasocin—w powiecie włoszczowskim;

z gubernji kaliskiej: od mieszkańców m. Rychwała—w powiecie konińskim; m. Działoszyna i Bolesławca i mieszkańców gminy Działoszyna—w powiecie wieluńskim; od mieszkańców miast: Koła, Izbicy, Dębia, Brdowa, Budzewa, Babiaku, Grzegorzewa, Sompolna, Zduńskiej woli i gmin: Chełmno, Brudzewa, Budzisławia, Czołowa, Drzewca, Karszewa, Kościelca, Koźmina, Lubstowa, Zagrodnica i wsi Pontowskie-holendry;

z gubernji suwałkskiej: od mieszkańców m. Szak — w powiecie władysławowskim; gmin: Udrja, Kalwarja, jak również miasteczek Ludwinowa i Olity — w powiecie kalwaryjskim; od urzędników komory wierzbołowskiej i mieszkańców osady Kibarty — w powiecie wołkowyszskim; m. Balwierzyszek — w powiecie marjampolskim;

z gubernji płockiej: od mieszkańców m. Drobina i Bielska i gmin: Drobin i Brwilno—w powiecie płockim; m. Kikoła, gmin: Kikoł, Dobrzejewice, Skępe i Jastrzębie—w powiecie lipnowskim; m. Kuczborka i gminy Mostowo—w powiecie mławskim; wszystkich gmin powiatu prasnyszskiego i wszystkich urzędników prasnyszskiego biura powiatowego; gmin Zongoty i Rumotówka - w powiecie płockim; gminy Baryszewo — w powiecie sierpeckim; m. Skępe i gmin: Czarne, Kłokock i Brudzeń—w powiecie lipnowskim;

z gubernji petrokowskiej: od mieszkańców m. Sulejowa i Grocholic; gmin: Łęczno, Brzoza, Uszczyn, Chabielice, Kruki, Bałchatówek, Mąkolice i Bukowe — w powiecie petrokowskim; gminy Rząśnia — w powiecie nowo-radomskim; gmin: Mikołajewa, Lipnicy, Długie, Łaznów, Niesułków, Popień, Ciosny i Bratoszewice — w powiecie brezinskim; i gminy Łaski—w powiecie bendinskim. Oprócz tego, rabin m. Włocławka, Karo, z powodu ostatniego przejazdu Najjaśniejszego Pana przez to miasto, przedstawił wiersz z wyrażeniem jego wiernopoddańczych uczuć.

Po dojściu do Najwyższej o tem wiadomości, Jego Cesarska Mość raczył przyjąć te wynurzenia wiernopoddańczych uczuć, z Najmiłościwszą przychylnością.

Okólnik Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.
O ZMIANACH OSOBISTYCH.
Nro 8.
4 Sierpnia 1867 r.

Nowo uorganizowane Komisje Spraw Włościańskich w granicach gubernji: Warszawskiej, Kaliskiej, Petrokowskiej, Kieleckiej i Radomskiej, podzielone zostały na rewiry Komisarskie podług liczby Powiatów. Zawiadywanie temi rewirami poruczono Komisarzom następującym:

W Komisji Warszawskiej:

Powiat Warszawski—Sztabs-Kapitanowi *Spirydonowowi*, Radimiński—Asesorowi Kolegjalnemu *Swinjinowi*, Minski—Sekretarzowi Kolegjalnemu *Dubrawinowi*, Gorno-Kalwaryjski—Asesorowi Kolegjalnemu *Szuberskiemu*, Grojecki—Majorowi *Kołzakowowi*, Grodiski—Asesorowi Kolegjalnemu *Saksowi*, Skierniewicki—Radcy Honorowemu *Dobrolubowowi*, Łowiczski—Kapitanowi *Blokowi*, Sochaczewski—Radcy Honorowemu *Baumgartenowi*, Gostyński—Asesorowi Kolegjalnemu *Kłopowowi*, Kutnowski—Porucznikowi *Policynowi*, Włocławski—Radcy Honorowemu *Munkowi*, i Radiejewski—Asesorowi Kolegjalnemu *Kabłukowowi*.

W Komisji Kaliszskiej:

Powiat Kaliszski—Asesorowi Kolegjalnemu Księciu *Golicynowi*, Słupecki—Podporucznikowi von-*Rozenowi*, Koniński—Radcy Honorowemu *Bergholcowi*, Kolski—Porucznikowi *Korwin-Krukowskiemu*, Łęczycki—Podporucznikowi *Stenderowi*, Turecki—Porucznikowi *Saksowi*, Sieradzki—Podporucznikowi *Tryfonowowi* i Wieluński—Sekretarzowi Kolegjalnemu *Antepowiczowi*. Nadto, Sekretarze Gubernjalni: *Worszew* i *Władimirow* i Registrator Kolegjalny *Meńszykow*—pełnią obowiązki Komisarzów bez oddzielnych rewirów.

W Komisji Petrokowskiej:

Powiat Petrokowski—Sekretarzowi Kolegjalnemu *Jermołajewowi*, Breziński—Podporucznikowi *Borchmanowi*, Rawski—Sekretarzowi Kolegjalnemu *Szestakowowi*, Łodziński—Sekretarzowi Kolegjalnemu *Princowi*, Łaski—dymisjonowanemu Podporucznikowi *Stachowiczowi*, Nowo-Radomski—dymisjonowanemu Lejtnantowi *Dubrowskiemu*, Częstochowski—dymisjonowanemu Kapitanowi Lejtnantowi *Zołotiłowowi*, i Bendiński—dymisjonowanemu Sztabs-Kapitanowi *Żelabużskiemu*. Porucznicy: *Popow* i *Michajłowski*—zostają jako Komisarze bez oddzielnych rewirów.

W Komisji Kieleckiej:

Powiat Kielecki—Kapitanowi *Kołtowskiemu*, Andrejewski—von-*Morenszyldowi*, Włoszczowski—Radcy Honorowemu *Petrowowi*, Olkuszski—Sekretarzowi Gubernjalnemu Konstantemu *Jemieljanowowi*, Miechowski—Sekretarzowi Kolegjalnemu *Sztalowi*, Pinczowski—Sekretarzowi Gubernjalnemu Leonidowi *Jemieljanowowi* i Stopnicki—Radcy Honorowemu *Subbotkinowi*. Nadto bez oddzielnego rewiru—Porucznik *Abrosimow*.

W Komisji Radomskiej:

Powiat Radomski — Sztabs-Kapitanowi *Abrosimowowi*, Kozienicki — Porucznikowi *Kostromitinowowi*, Iłżecki—Radcy Honorowemu *Korostowcowowi*, Opatowski—dymisjonowanemu Sztabs-Kapitanowi *Lubickiemu*, Sandomirski—Sekretarzowi Kolegjalnemu *Kłopowowi*, Opoczyński—Sztabs-Kapitanowi *Fadiejewowi*, i Konski—Radcy Honorowemu *Subbotkinowi*. Bez oddzielnego rewiru Radca Honorowy *Iskrycki*.

Mianowani:

Z decyzji Jenerał-Feldmarszałka Prezesa Komitetu:

Były Naczelnik Archiwum zniesionej Rady Administracyjnej, Radca Dworu *Wenda*, Naczelnikiem Archiwum Akt dawnych, od 1 Lipca.

Z rozporządzenia Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego:

26 Czerwca, Jeometra prywatny *Paprocki*, do czynności pomiarowych przy Komisji Płockiej.

1 Lipca, urzędujący dawniej w Kancelarji i Archiwum zniesionej Rady Administracyjnej: *Drahol*, *Szajewski*, *Kozłowski*, *Mianowski* i *Bogucki*—dwóch pierwszych archiwistami Archiwum Akt dawnych, Kozłowski — Starszym pomocnikiem Archiwisty, Mianowski—Młodszym Pomocnikiem Archiwisty i Bogucki—Urzędnikiem do pisma.

Zostający do czynności pomiarowych przy Komisji Olkuszskiej, Jeometrzy: *Witkowski*, *Tokarski*, *Marksen* i *Mierzyński*—do tychże czynności przy Komisji Kieleckiej, i Jeometrzy Komisji Kieleckiej *Romanow* i *Sosnowski* — do czynności pomiarowych przy Komisji Radomskiej.

4 Lipca, Jeometra prywatny *Dąbrowski*—do czynności pomiarowych przy Komisji Płockiej.

7 Lipca, dymisjonowany Radca Honorowy *Grzymski*, i Jeometrzy: *Bortkiewicz* i *Łuniewski* – do czynności pomiarowych przy Komisji Kaliszskiej.

20 Lipca, Jeometrzy prywatni; *Trzciński*, *Sztapelman* i *Zalewski* — do czynności pomiarowych przy Komisji Płockiej i Jeometrzy: klasy I-ej Walenty *Dąbrowski* i klasy II-ej *Pstrokoński*, do czynności pomiarowych – pierwszy przy Komisji Kaliszskiej, a drugi przy Komisji Łomżyńskiej.

18 Lipca, Asesor Kolegjalny *Mitkiewicz*, zostającym przy Kancelarji Komitetu, z odkomenderowaniem do zatrudnień w Komisji Prawnej.

24 Lipca, Jeometrzy prywatni: *Brecht* i *Szczyński* — do czynności pomiarowych przy Komisji Płockiej.

3 Sierpnia, Urzędnicy do pisma Kancelarji Komitetu: Starszy—Sekretarz Gubernjalny *Biełow*, i Młodszy — Registrator Kolegjalny *Andrejew*, pierwszy—pełniącym obowiązki Młodszego Pomocnika Referenta Kancelarji Komitetu, a drugi—Starszym Urzędnikiem do pisma.

Z decyzji Jenerał-Feldmarszałka Prezesa Komitetu.

Zaliczeni do Kancelarji Komitetu nadetatowo:

Spadli z etatu: Vice-Referendarze Kancelarji Rady Stanu: *Vaqueret*, *Bartholomej*, *Łowieniecki*, Sekretarz *Rzońca*, i Starszy Pomocnik Sekretarza *Kozłowski* — od 1 Kwietnia.

Spadły z etatu Cząstkowy Naczelnik Wojenny, zostający w Piechocie Armji, Podporucznik *Gołołobow* — od 22 Maja.

Do Archiwum Akt dawnych nadetatowo:

Spadły z etatu Naczelnik Kancelarji Rady Administracyjnej *Stanisławski*, Redaktor Protokółu *Piotrowski*, Archiwista *Ziembiński*, zostający przy Kancelarji Rady Administraczjnej *Modzelewski*, Sekretarz Kancelarji Rady Stanu *Garbiński*, Starszy Pomocnik Sekretarza *Chomiczewski* i Starszy Rewizor Urzędu Konsumcyjnego miasta Warszawy Franciszek *Racięcki* – od 1 Lipca.

Uwolnieni z Wydziału Komitetu:

Z rozporządzenia Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego:

Zostający do czynności pomiarowych przy Komisjach: Radomskiej – Jeometra *Jasiński*, Łomżyńskiej — *Miunje*, Olkuszskiej — *Grabiański*, i Petrokowskiej — *Grochowicki*, pierwsi trzech od 1, a ostatni — od 15 Lipca.

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator, (podpisał) *J. Sołowjew*.
Zarządzający Sekretarjatem, (podpis.) *W. Djakonow*.

R O Z K A Z

do Zarządu Cywilnego w Królestwie Polskiem.

Warszawa 9 (21) sierpnia 1867 r.

Z Rozporządzenia b. Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.

Przeznaczeni: Doktorzy: Cezar *Cilke* i Herman *Tejne*, Pastor Adolf *Frowejn*. Henryk *Focht*, Juljan *Klemke*, Karol *Grosse*, Ambroży *Lilge* — na nauczycieli w Szkole Głównej Niemiecko-Ewangelickiej w Warszawie; — Ksiądz Stanisław *Struś*, na nadetatowego nauczyciela Religji Rzymsko Katolickiej w ruskiem Grekounickiem Gimnazjum klasycznem męzkiem w Siedlcach; — Aleksander *Trusiewicz*, na pełniącego obowiązki nauczyciela tegoż Gimnazjum; — Włodzimierz *Tomaszewski*, na Asystenta Kliniki i Prosektora Szkoły Weterynaryjnej w Warszawie.

Mianowani: Inspektor ruskiego Grekounickiego Gimnazjum klasycznego męzkiego w Siedlcach Mitrofan *Stefanowicz*, Inspektorem takiegoż Gimnazjum żeńskiego, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach; — Profesor Nadzwyczajny Szkoły Głównej w Warszawie, Doktór Henryk *Struwe*, Nauczyciele Kursów Pedagogicznych przy Szkole Głównej Niemiecko-Ewangelickiej w Warszawie: Doktór *Szulbach* i Paweł *Cenkier*, nauczycielami tejże Szkoły, z których pierwszy z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach; — były nauczyciel Religji Rzymsko-Katolickiej w Gimnazjum w Suwałkach, Ksiądz Antoni *Dworakowski*, nauczycielem Religji Rzymsko-Katolickiej w Gimnazjum klasycznem męzkiem w Suwałkach; — były nauczyciel Gimnazjum męzkiego w Kaliszu Teofil *Krasnosielski*, nauczycielem w Gimnazjum Realnem Niemieckiem w Łodzi; — Pisarz Kancelarji Dyrekcji Naukowej Łodzińskiej, Sekretarz Kolegjalny *Mackiewicz*, Sekretarzem Gimnazjum w Petrokowie.

Przeniesieni: Nauczyciel Religji Prawosławnej Gimnazjum w Płocku, Ksiądz Aleksander *Strukowski*, na nadetatowego nauczyciela tejże Religji do Szkoły Powiatowej w Mławie; — nadetatowy nauczyciel Religji Prawosławnej w Mławie. Ksiądz Włodzimierz *Stabnikow*, na nauczyciela tejże Religji w Płocku; — nauczyciel Gimnazjum żeńskiego w Kaliszu Jan *Lewicki*, na etatowego nauczyciela ruskiego Grekounickiego 4-klasowego Progimnazjum żeńskiego w Siedlcach.

Uwolnieni od obowiązków: — na własne żądanie: — Dziekan i Profesor Zwyczajny Wydziału Prawnego Szkoły Głównej w Warszawie, Rzeczywisty Radca Stanu Walenty *Dutkiewicz*, od 1-go kwietnia roku bieżącego; — nauczyciel ruskiego Grekounickiego Gimnazjum mękiego klasycznego w Siedlcach Leon *Goldszmidt*; — nauczyciel Gimnazjum Niemieckiego Realnego w Łodzi Henryk *Boblenc*; — nauczyciel Szkoły Powiatowej w Lipnie Albert *Kitliński*.

Z rozporządzenia władzy: Sekretarz Gimnazjum w Petrokowię Adolf *Dudkiewicz*.

Namiestnik Królestwa,
Jenerał-Feldmarszałek (podp.) Hr. *Berg*.

Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego podaje do wiadomości powszechnej, że otwarcie Progimnazjum Ruskiego Grecko-unickiego żeńskiego w mieście Siedlcu, naznaczone na d. 16-ty Sierpnia, odłożone zostało na d. 26 Sierpnia r. b.

Bank Polski podaje do publicznej wiadomości, iż w dniach 18 (30) i 19 (31) Sierpnia r. b., zaczynając od godziny 10-ej z rana, odbędą się w Banku Polskim w obecności delegowanych od Władz Rządowych, publiczne posiedzenia, w celu włożenia do koła numerów Listów Likwidacyjnych, mających się losować w dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b. dla wycofania z obiegu.

Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.—Z powodu wydalenia się za granicę Zygmunta Nelken, kolektora Loterji Klasycznej w Warszawie na placu Teatralnym zamieszkałego,—losy z tego Kantoru oddane zostały do Kantoru Głównego Loterji p. Maurycego Nelken na Krakowskiem-Przedmieściu wprost b. odwachu. Osoby przeto interesowane tu i na prowincji zamieszkałe, winny się zgłaszać o wymianę swych losów, do rzeczonego Kantoru Głównego, gdzie za opłatą stawki, losy do Klasy 2-ej i następnych 109-ej Loterji, wydawane im będą.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.
dnia 15 (27) Sierpnia.

Poczta wtorkowa, jak zwykle tak i dzisiaj, nie jest bogata w ważniejsze wiadomości polityczne. Zjazd salzburgski ciągle stanowi najwybitniejszy punkt na widnokręgu politycznym, lecz wszystkie roztrząsania i komentarze co do tego wypadku opierają się jedynie na tem, co raczyły udzielić dzienniki wiedeńskie; francuzkie bowiem pisma okazywały w tym względzie wielką wstrzemięźliwość i ograniczały się na opisywaniu zewnętrznych faktów tego zjazdu. Z ogółu wiadomości podawanych przez dzienniki niemieckie wynika to, że w Salzburgu nie zawarto właściwego przymierza, ale porozumiano się, w celu utrwalenia pokoju w Europie, co do ułożenia wspólnego programu, dając możność innym mocarstwom przystąpienia do niego. Podobno konferencji ministrów, mającej się zgromadzić w Dreźnie, powierzona będzie redakcja na piśmie tego programu. Czy środek ten przyczyni się skutecznie do utrzymania pokoju w Europie, trudno teraz przesądzać, z postawy jednak dzienników pruskich należałoby wnosić, iż bardzo jest wątpliwem osiągnięcie za pomocą niego tego celu.

Cesarz austrjacki wraz z swą małżonką dopiero w początku października odda rewizytę cesarzowi Napoleonowi w Paryżu, gdzie niezawodnie porozumienie salzburgskie bardziej zostanie utrwalone. Tymczasem cesarz Napoleon, jak donosi jeden z dzienników wiedeńskich, zaproponował dworowi wiedeńskiemu swoje pośrednictwo w układach z stolicą apostolską co do rewizji konkordatu.

Dziennik neapolitański *Italia*, zapewnia, że władze w państwie kościelnem są bardzo przestraszone, gdyż lada chwila spodziewają się ogólnego wkroczenia na wszystkich punktach granicy. Dziennik ten dodaje, iż lud rzymski otwarcie mówi, iż spodziewa się Garibaldego w końcu tego miesiąca. Z innych źródeł jednak zaprzeczają tym wiadomościom, opierając się na spokojności panującej w Rzymie i na tem, że gdyby Garibaldi mógł był liczyć na poparcie ludu rzymskiego, nie zwlekałby do tego czasu z wkroczeniem do państwa kościelnego.

Wiadomości dzienników paryzkich z Hiszpanji są sprzeczne z naszym wczorajszym telegramem; okazuje się z nich jednak, że Prim znajduje się na ziemi hiszpańskiej w Kartaginie.

Na wyspie Chio panuje pewne wzburzenie, z powodu, że tamtejszy rządca chce uszczuplić wyborcze prawa ludności.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *27 sierpnia. Wiener Abendpost* **wczorajszy pisze: Zjazd monarchów w Salzburgu był właściwym dla dania jasnego dowodu, iż nie istnieje różność interesów pomiędzy Austrją i Francją. Układ skierowany przeciw innemu mocarstwu nie miał miejsca, i nie był zamierzany.**

Paryż, *27 sierpnia. Presse* **poniedziałkowa donosi, że wkrótce komisja dygnitarzy udaje się do Wiednia dla sprowadzenia do Francji zwłok księcia Reichstadzkiego.**

(*Correspondens Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Praga, 24 sierpnia.* W obec przysposabianych starannie przez czechów demonstracij na przyjęcie insygniów korony czeskiej, ogłoszony został zatwierdzony przez cesarza ceremonjał przewiezienia tych insygniów. W Wiedniu posunie się orszak, eskortowany przez oddział jazdy, z placu zamkowego, przez plac św. Szczepana, do banhofu drogi żelaznej północnej. W Pradze insygnia oddane zostaną burmistrzowi, deputowanym sejmowym i reprezentantom miasta; na Hradszynie przyjmie takowe kardynał książę-arcybiskup. (*Die Presse.*)

* *Monachium, 24 sierpnia.* Cesarz Napoleon mianował wczoraj jenerała bawarskiego Hohenhausen oficerem krzyża legji honorowej, który od 1809 był kawalerem tegoż orderu, nadmieniwszy przy tej sposobności, że armja bawarska zawsze dzielnie się biła. (*Cor. Hav. Bul.*)

Wiedeń, 24 sierpnia. N. Fr. Presse donosi, że cesarz Napoleon ofiarował Austrji swoje przyjacielskie usługi w Rzymie w sprawie rewizji konkordatu. (*Tamże.*)

* *Konstantynopol, 24 sierpnia.* Potwierdza się pogłoska, że parostatek grecki *Arkadion* z powodu napaści na niego fregaty tureckiej, rozbił się. (*Cor. Bür.*)

* (Podróż Najdostojniejszych Osób). *Birż. Wied.* piszą: „Słyszeliśmy że Najjaśniejszy Pan powróci z Krymu do St. Petersburga około 25-go września.” Według tegoż dziennika, dnia 11 sierpnia, Jego Ces. Wys. Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz wyjechał z St. Petersburga do wewnętrznych gubernii Rosji i według marszruty, przybędzie do Liwadji 23-go sierpnia. Powrót Wielkiego Księcia do St. Petersburga jest spodziewany na d. 5 września. *Kronszt. Wiest.* pisze: „Jego Cesarska Wysokość, jenerał-admirał, 8-go sierpnia o godzinie 5-ej rano, raczył odpłynąć na parowej fregacie *Riurik* do Transundu, dla obejrzenia stojącej tam eskadry pancernej. Wraz z jenerał-admirałem udał się na fregacie *Riurik*, zarządzający ministerstwem morskiem jenerał-adjutant Krabbe.”

* Wczoraj J. W. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Namiestnik raczył oglądać znajdującą się o 5 wiorst od Warszawy (po kolei żelaznej petersburgskiej) cegielnię hr. Starzeńskiego, hr. Platera i p. Szczuki, urządzoną według nowych wzorów z Niemiec, a potem oglądał także wszystkie budowle i zakłady warszawsko-terespolskiej kolei żelaznej. JW. Jenerał-Feldmarszałek jeździł w towarzystwie jenerał-adjutanta Barona Ramzaya.

* (Nabożeństwo). *Dziennik gubernjalny suwałkski* donosi: Dnia 27-go lipca, w dniu uroczystym urodzin Najjaśniejszej Cesarzowej, odprawiona została o godzinie $10\frac{1}{2}$ z rana, w kościele prawosławnym Wniebowzięcia Najświętszej Bogarodzicy, liturgja św., po ukończeniu której odśpiewane zostały modły o zdrowie i pomyślność Ich Cesarskich Mości i całego Najdostojniejszego Domu. Liturgja św. i modły odprawione zostały w obecności gubernatora, urzędników wojskowych i cywilnych i w obec licznego zgromadzenia miejscowych mieszkańców. Po ukończeniu nabożeństwa kościelnego, gubernator przyjmował powinszowania od wszystkich osób, które znajdowały się na nabożeństwie, poczem miała miejsce parada kościelna, w której wzięły udział wojska konsystujące w Suwałkach i podczas której dowódca 3-ej dywizji grenadjerów, jenerał-lejtnant Ganecki, powinszował wojskom święta uroczystego. Następnie wszyscy wyżsi urzędnicy cywilni i niektórzy urzędnicy wojskowi udali się do kościoła rzymsko-katolickiego, w którym odprawione zostały modły o zdrowie i pomyślność Ich Cesarskich Mości i całej Najdostojniejszej Rodziny, oraz odśpiewany został hymn *Te Deum*. Jednocześnie odprawione zostały modły w kościele ewangelickim i stosowne nabożeństwo w synagodze żydowskiej. Wieczorem zajaśniała świetna iluminacja i tłumy spacerujących długo jeszcze po północy ożywiały ulice miasta.

---

* (Tydzień giełdowy). *D. 12 (24) sierpnia.* Największym oscylacjom w ubiegłym tygodniu ulegały kursa na giełdzie wiedeńskiej, jako najmocniej może zainteresowanej; za nią następowały giełdy berlińska, paryzka i londyńska, lecz ta ostatnia wraz z petersburską wnet wróciły do zupełnej obojętności przez znaczniejsze poprawienie swych kursów. Pomiędzy innemi na giełdzie berlińskiej i naszym wartościom już to systematycznie większe się dostały odmiany, tak że obniżenie ich kursowe było powszechne, chociaż nie równe, bo na bilety bankowe i wexle warszawskie w końcu tygodnia wynosiło jeszcze $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{8}$%, na wexle petersburgskie $1\frac{1}{4}$, $1\frac{1}{8}$%, na obligi skarbu $1\frac{5}{8}$; zaś na listy likwidacyjne i pożyczkę premjową tylko $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{2}$ i $\frac{1}{4}$%, a kurs jednych wyłącznie listów zastawnych pozostał bez zmiany przez cały tydzień. Na giełdzie petersburgskiej w końcu tygodnia więcej nieco okazało się życia, tak w tranzakcjach wexlowych jak i produktowych, co i na naszą giełdę uspakajająco wpłynęło, która z wielką bacznością śledziła za tendencjami giełd zagranicznych, zachowując się zupełnie biernie, a ograniczając się tylko do tranzakcij sum niezbędnie potrzebnych, zwłaszcza, że brak gotówki rozporządzalnej ciągle bardzo przeszkadza rozwojowi swobodniejszemu naszego handlu miejscowego. Tym to przyczynom przypisać należy, że różnica naszych kursów nie była większa; a chociaż w ciągu tygodnia miewaliśmy znaczniejsze podwyższenia ażja zagranicznego, jednakże w końcu podwyższenie to ograniczyło się do $\frac{7}{12}$, $\frac{2}{3}$% na wexle pruskie (z $119\frac{1}{4}$, $118\frac{5}{6}$, na $119\frac{5}{6}$, $119\frac{1}{2}$), do $\frac{1}{3}$% na wexle londyńskie, do $\frac{1}{2}$% na wiedeńskie; kurs zaś wexli paryzkich żadnej nie uległ odmianie. Obroty w wexlach w tym tygodniu w ogólnej sumie swej do nader małych należały. Nie większy stosunkowo był ruch w papierach publicznych w tym tygodniu. Listy zastawne stanowią wszakże największą część tranzakcij uskuteczniamych, a mianowicie listy serji pierwszej, które nabywano w celu spekulacyjnym z przyczyny niedalekiego już terminu ich losowania. Przy tem wszystkiem kurs listów zastawnych obudwu serij ledwo o $\frac{1}{4}$, $\frac{2}{6}$% się podniósł, a różnica pomiędzy jedną a drugą serją doszedłszy do 10%, ani może się żadną już miarą zmniejszyć. Listy likwidacyjne podniosły się w kursie o $\frac{7}{12}$, $\frac{3}{4}$%, również z przyczyny spekulacji na zbliżający się termin losowania. Pożyczka premjowa w małych tylko sumach była poszukiwana, mianowicie pierwszej emisji; druga emisja wprawdzie dla blizkości losowania, już w dniu 13 przyszłego miesiąca odbyć się mającego, więcej znajdowała pokupu, ale ledwo o $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{4}$% się posunęła. O akcje kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej jakoś częściej się w tym tygodniu u nas dopytywano, chociaż tranzakcij bardzo było mało. Akcje towarzystwa rosyjskiego częściej w tym tygodniu ofiarowane, mimo zniżonej znacznie ceny, nie znalazły nabywców, co i akcje bydgoskie spotkało. Terespolskich nabyto parę sum, ale po kursie obniżonym. W innych papierach zwykle na giełdzie naszej obiegających, nie było tranzakcij. (*Gaz. Hand.*)

* (Koncert). P. Henryk Zaniewicz artysta-skrzypek, ze współudziałem znakomitszych artystów, urządza w resursie obywatelskiej d. 27 września (8 października), koncert na dochód biednych rodzin, pozostałych po zmarłych na cholerę.

* (Szlachtuz na Solcu). Codziennie w znacznej ilości dla szlachtuza na Solcu, potrzebna woda, przeznaczona do opłukiwania lub parzenia i t. p. zaraz po dopełnionej rzezi, czerpaną była z Wisły tuż pod bulwarkiem kamiennym, po dole i w pobliżu ujścia wielkiego miejskiego kanału z ulicy Książęcej, który odprowadząjąc nieczystości z miasta; zabiera zarazem w siebie kał zwierzęcy i wszelkie inne odcieki z samego szlachtuza. Skutkiem tego zauważano, że woda wciągana kieratem do rezerwoaru szlachtuzowego zanieczyszczona jest krwią, kałem i odciekami kanałowemi, tak, że nietylko traciła swój kolor właściwy, ale i pod względem woni okazywała się wadliwą. Stan taki zwrócił na siebie uwagę administracji miasta, a jako środek zaradczy, stanowczo złemu zapobiedz zdolny, zaprojektowano system czerpania wody w odległości 30 sażeniowej od bulwarku, wprost z koryta rzeki niczem nie zanieczyszczonej, i w tym właśnie celu przeprowadzoną została linja rur żelaznych na palach, pod zero Wisły zapuszczona, w końcu durszlakowym smokiem zaopatrzona, ktora po połączeniu jej z rurami szlachtuzowemi, w tych dniach zacznie już funkcjonować, a w następstwie dla uniknienia kosztu wynajmowania koni do poruszenia kieratu, ustawioną będzie przygotowana już lokomobila o sile ośmiu koni parowych. Cały koszt tego nowego wodociągu, zaprojektowanego przez inżyniera wodociągów miejskich p. Grotowskiego, i wykonanego pod jego kierunkiem, wynosi rs. 1,200.

* (Epidemja). *Warsz. Dniew.* pisze: Dla niesienia pomocy tym, którzy zachorowywują na cholerę, posłano ztąd do niektórych miejscowości gubernji warszawskiej ośmiu doświadczonych felczerów. Środek ten przyczynił się wielce do zmniejszenia epidemji. W Warszawie cholera nie wzmaga się, lecz i nie słabnie.

* (Cholera). Według wiadomości od warszawskiego cholerycznego komitetu, wczoraj, w poniedziałek d. 14 (26) sierpnia pozostawało chorych 509, zachorowało 113, wyzdrowiało 70, umarło 27, pozostaje 524; od dnia 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 5903, wyzdrowiało 3595, umarło 1784; w szpitalu ujazdowskim i wojskach pozostawało 16, zachorowało 4, wyzdrowiało —, umarło —, pozostaje 20; od d. 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 266, wydrowiało 140, umarło 106.

* ***Kursa monet zagranicznych w Warszawie.***

Za talar	*wczoraj* rsr.	1 kop.	10	*dziś* rsr. 1 kop.	10.
Za frank	„	„ — „	30	„ „ — „	30.
Za złoty reń.	„	— „	$59\frac{1}{2}$	„ „ — „	$59\frac{1}{2}$.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Obchód 50-letniej rocznicy biskupstwa najprzewielebniejszego Filareta metropolity moskiewskiego i kołomeńskiego). Dzienniki moskiewskie podają szczegółowy opis obchodu, jaki się odbył w klasztorze Trójco-Siergiejewskim z powodu 50-letniej rocznicy godności biskupiej najprzewielebniejszego Filareta metropolity moskiewskiego. Po odprawionem nabożeństwie, na którem sam arcypasterz nie mógł celebrować, dla słabości zdrowia, licznie zgromadzeni goście i deputowani duchowieństwa całej Rosji, przybyli dla powitania metropolity, udali się do jego apartamentów; tu, w obszernej sali zaledwo zmieścić się mogli wszyscy pragnący otrzymać błogosławieństwo arcypasterza, a gdy tenże ukazał się w sali, naczelny prokurator świątobliwego synodu hrabia Tołstoj, donośnym głosem wyrzekł powinszowanie w imieniu Najjaśniejszego Pana, Najjaśniejszej Cesarzowej i familji Cesarskiej; poczem odczytał najwyższy reskrypt podpisany 5 sierpnia w Liwadji, w którym, po przytoczeniu zasług jubilata, udzielony mu został pastorał z krzyżem, krzyż na mitrę i obraz na brylantowym łańcuchu. Nadto Najjaśniejszy Pan nadesłać raczył portrety swój oraz dwóch poprzedników swoich, za panowania których najprzewielebniejszy Filaret piastował godność biskupią. Następnie różne deputacje składały powinszowania i adresa. Sędziwy arcypasterz, znużony długiem przyjęciem, odszedł do swoich pokoi, zaprosiwszy gości do stołu zastawionego w refektarzu klasztoru. Podczas obiadu wnoszono toasty, a śpiewacy wykonywali śpiewy; wieczorem klasztor był iluminowany. Zgromadzenie ludu przed klasztorem było liczne. *Mosk. Wied.* donoszą: że z powodu jubileuszu metropolity Filareta, Najjaśniejszy Pan, w d. 5 sierpnia, udzielić raczył lekarzowi jego, rzeczywistemu radcy stanu Rachmanowowi, order św. Włodzimierza 3. kl. W tymże dniu naczelny prokurator synodu odebrał od J. C. W. Wielkiej Księżny Heleny Pawłownej telegram pozdrawiający metropolitę. Do powyższych wiadomości, pomieniona gazeta dodaje: Metropolita Filaret, urodzony w Kołomnie 26 grudnia 1782 r., ukończył kursa nauk w seminarjum klasztoru siergiejewskiego w r. 1803; wstąpił do zakonu w r. 1808; wyświęcony został na kapłana w r. 1809; na archimandrytę w r. 1811; był rektorem akademji duchownej petersburgskiej od r. 1812 do 1819; w r. 1817 wyniesiony będąc na godność arcybiskupa, przeznaczony został do djecezji twerskiej, w r. 1820 do djecezji jarosławskiej, a w r. 1821 do moskiewskiej; metropolitą został w r. 1825.

Odpowiedź Redakcji.

Panu L. R., na list przez pocztę miejską oświadczamy, że *olejku wawrzynowego* (oleum laurocerasi), dostanie w każdej aptece, z przepisu lekarza.

---

* (Sprawa bulgarska). Pod rubryką „Z krajów słowiańskich”, *Gołos* podaje następujące wiadomości z Bulgarji: W ostatnich czasach, pomiędzy powstańcami bulgarskimi a regularnemi wojskami tureckiemi (nizamem) i nieregularnemi baszi-buzukami (szalonymi), stoczone zostały bitwy w rozmaitych miejscowościach Bulgarji, mianowicie około Tatar-Pasardżika, Sliwna, Plewna, Sofji i w okolicach Widdynu - tak piszą do pisma czeskiego *Narodni Listy*. z Belgradu, pod datą 1 (13) sierpnia. Ostatnia bitwa była bardzo zawzięta: naszych poległo mniej, niż turków, chociaż oddział bulgarski atakowany został znienacka i nie mógł odrazu zgromadzić swe siły. Lecz i turcy, nie wiedząc o liczbie ochotników bulgarskich, atakowali ich niewielkim oddziałem, tak, iż śmiałość ta drogo ich kosztowała. Nasze zuchy walczą mężnie; nawet kobiety i dziewice bulgarskie (amazonki słowiańskie) walczą w naszych szeregach we wszystkich bitwach. Turcy mają w ogóle dokładne wiadomości o naszych ochotnikach, w czem dopomagają im gorliwie polacy. Znaczna liczba polaków, zamieszkałych już oddawna w Bulgarji, obeznała się ze stosunkami narodowemi, i uwijając się pomiędzy bulgarami, wypytują się o wszystko i donoszą turkom. Oto jak działają szpiegi polscy, zostający na służbie u busurmanów: przebierają się oni w strój bulgarski, udają, że są włościanami i handlarzami bulgarskimi, chodzą na targi i komunikują następnie paszom tureckim wszystkie opowiadania ludu, za co każą sobie dobrze płacić. Paszowie gromadzą oddziały i napadają na spokojnych mieszkańców bulgarskich, na których dopuszczają się trudnych do opisania okrucieństw, którym nie uwierzy może którykolwiek z europejczyków, niepojmujących fanatyzmu tureckiego. Lecz kto zna tarków i chwali ich, u tego zaprawdę płynie w żyłach nie ludzka krew. Szpiegi najbardziej nam szkodzą, wiadomo zaś, że polacy celują w tem rzemiośle; przestali oni nateraz zaciągać się do służby wojskowej tureckiej, a nawet ci, którzy służyli poprzednio w wojsku, przemianowani zostali na potajemnych ajentów politycznych, stali się urzędnikami cywilnymi w państwie Ali i „cywilizatorami włościan tureckich,” jak oni sami siebie tytułują. W obec tak ogromnej liczby szpiegów, bulgarowie stali się do tego stopnia ostrożnymi, że podejrzywają o przychylność dla turków nawet rodowitych bulgarów, i jeżeli kogo nie znają, to nie są z nim szczerzy. Zginie bulgarów wiele, bardzo wiele, lecz nie dla tego, że mają oni do czynienia z turkami, a z tego powodu, że turkom pomagają polacy, „kwiat emigracji polskiej.” Emigracja polska wzywa także polaków galicyjskich, ażeby udawali się do Turcji i działali razem z muzułmanami przeciw „intrygom moskiewskim na półwyspie Bałkańskim.” Nierozsądni, sami chcą dla siebie jakiejś idealnej wolności, a dla urzeczywistnienia swych nierozsądnych marzeń, gubią słowian, służąc u dzikich ludzi, wytępiających naszych nieszczęśliwych braci; teraz los polaków został już zdecydowany: my, wszyscy słowianie, odpychamy ich i przeklinamy ich dążności nieludzkie, antichrześciańskie. *Pereat Polonia, fiat justitia*! Nie wiemy, ilu udało się lub uda się z Galicji odszczepieńców słowiańskich do turków, lecz wszyscy polacy zamieszkali w Rumunji (wielu z nich znajdowało się nawet w służbie rządowej), przybyli do Bulgarji i weszli do służby tureckiej. Lecz pomimo wszelkich usiłowań naszych wrogów, my, bulgarowie, nie poddajemy się turkom; walka nasza potrwa może długo, dla tego, że nie posiadamy dostatecznej ilości amunicji i broni dla uzbrojenia naszych zuchów. Wiadomo, że Bulgarja, na przestrzeni 4,000 mil kwadratowych, liczy półszósta miljona mieszkańców, bardzo zaś wiele potrzeba dla uorganizowania naszych oddziałów. Naród jest w wysokim stopniu rozdrażniony i walczy z turkami na życie lub śmierć. Komitet czyni wszystko co może, lecz jego środki są ograniczone, pomocy zaś nie ma z niskąd: pomagają turkom, lecz nie chrześcianom. Cała przestrzeń kraju, zajmowana przez powstańców, ma 60 mil kwadratowych obwodu. Wieść o tem, że grecy wypowiedzą wojnę Turcji, napełniła bulgarów radością: „Daj Boże — powiada nasza młodzież — ażeby i nasi bracia serbowie poczęli także działać, lecz nie zdołają tego uczynić, albowiem książę ich nie chce

wojować z turkami." Szkoda, wielka szkoda, że książę Michał zapomniał o przysiędze, którą dał swemu ojcu!"

Ameryka.

* (Władza Salnavy.—Traktaty). *Liverpool, 24 sierpnia*. Parostatek pocztowy *Californian* przywiózł wiadomości z Port-au-Prince z d. 6 b. m. Władza Salnawy się ustala. Pomiędzy Haiti a rzecząpospolitą San-Domingo przygotowują traktat pokoju, handlu i ekstradycji. Zbiory kawy są lepsze od zeszłorocznych. (*Cor. Hav. Bul.*)

Anglja.

* (Królowa). Królowa angielska wyjechała 20-go b. m. do swej rezydencji Balmoral, w Szkocji. Stosownie do przyjętego zwyczaju, jej królewskiej mości towarzyszy jeden z ministrów; służba ta powierzoną została w tym roku lordowi Stanley. (*La Fr.*)

Austrja.

* (Zjazd salzburgski. *Wiedeń, 23 sierpnia. Wiener Abp.*, mówiąc o wyjeździe z Salzburga cesarza i cesarzowej francuzów, powiada, że zjazd salzburgski uwieńczony został rozwiązaniem zgodnem z jego początkiem. „Rezultat tego zjazdu," pisze *Wien. Abp*, „nie powinien być i nie będzie zaczepnym ani ze strony Austrji, ani ze strony Francji. Nie potrzebujemy dowodzić błędności niektórych przypuszczeń, pozostających w sprzeczności z naszem przekonaniem, które podziela znaczna większość sfer politycznych."

* (Delegacje). *Wiedeń, 21 sierpnia*. Różnica zdań zachodząca pomiędzy delegacjami węgierską i cislitawską, wychodzi coraz bardziej na jaw i okazuje się groźniejszą, niż z początku sądzono, tak, iż w ciągu ostatnich dwudziestu czterech godzin znacznie zmalała nadzieja na rychłe porozumienie. Delegacja węgierska wystąpiła z projektem co do podziału wydatków na cele państwowe i zakomunikowała takowy delegacji cislitawskiej. Ta ostatnia odbyła w sobotę i niedzielę kilkogodzinne narady, rezultatem których jest zupełne odrzucenie projektu węgierskiego, przyczem atoli w motywach, suma zaproponowana przez delegację węgierską, nie została uznana za przeszkodę do przyjęcia projektu, lecz powiedziano jedynie, że należy porozumieć się wpierw co do podziału długu państwa, zanim przystąpionem zostanie do narad nad podziałem innych wydatków na cele państwowe. Wiadomo atoli, że delegacja węgierska nie otrzymała od sejmu upoważnienia do wejścia w układy w przedmiocie długu państwa, gdyż w tym względzie, minister skarbu ma wystąpić bezpośrednio z propozycją na sejmie; tymczasowe przeto narady co do zobowiązań, jakich podjąć się mają obie połowy monarchji w przedmiocie długu państwa, będą mogły odbyć się pomiędzy deputacjami wówczas jedynie, gdy węgierski minister skarbu ułoży stanowczy w tym względzie plan i porozumie się co do takowego z delegacją węgierską. Lecz p. Lonyay ma swój odrębny sposób zapatrywania się na obowiązek Węgier co do przejęcia części długu państwa; miał on nawet oświadczyć wyraźnie, że ze stanowiska prawnego, Węgry nie są obowiązane do przejęcia części długu państwa, które to zdanie, przełożone na język praktyczny, uczyniłoby zbytecznemi wszelkie dalsze układy. P. Becke powołany został obecnie przez cesarza do Salzburga, gdzie udzielone mu zostaną instrukcje co do dalszej postawy, jaką ma on zachowywać względem węgierskiego ministra skarbu; w sferach urzędowych żywią nadzieję, że osobiste wdanie się monarchy przywróci zakłóconą na teraz zgodę. (*Nordd. A. Z.*)

Belgja.

* (Zaprzeczenie). Dziennik *La Meuse* powtórzył kilka dni temu pogłoskę, która rozeszła się w Brukseli i podług której p. Alfons Vandenpeereboom, belgijski minister spraw wewnętrznych, podał się do dymisji. Dziennik *Echo du Parlement* zaprzecza tej pogłosce. (*La Fr.*)

Francja.

* (Cesarz austrjacki.) *Mém. dipl.* pisze: „Rozeszła się wczoraj pogłoska, że cesarz austrjacki spodziewany jest w Paryżu na dzień 28 b. m. Wiadomości poczerpnięte z dobrego źródła, stawiają nas w możności oświadczenia, że pogłoska powyższa jest błędna. Podróż cesarza Franciszka-Józefa do Paryża, wyznaczoną została stanowczo, jak donosiliśmy poprzednio, na pierwsze dnie października. Też wiadomości upoważniają nas do wynurzenia przekonania, że zwłoki księcia Reichstadt oddane zostaną rządowi francuzkiemu."

* (Stosunki z Włochami.) *La Fr.* pisze pod datą 24-go b. m: „Jeden z dzienników wieczornych podaje, podług *Diritto*, rozbiór domniemanej noty, którą rząd włoski miał jakoby przesłać rządowi francuzkiemu w przedmiocie koncentracji wojsk francuzkich na granicy włoskiej. Podobna wiadomość upada z powodu jej nieprawdopodobieństwa, jakiż bowiem można przypuszczać powód do koncentrowania wojsk od strony Włoch? Lecz możemy zapewnić oprócz tego, że nie ma najmniejszej zasady w wiadomości podanej przez *Diritto*. Gabinet włoski nie wystósował do gabinetu francuzkiego żadnej noty podobnej do tej, o której wyżej mowa, i nie miał rzeczywiście powodu do przesyłania takiej noty."

* (Order.) *La Patr.* donosi pod dniem 24 b. m.: „Cesarz austrjacki ozdobił jenerała Fleury, wielkiego koniuszego, orderem św. Szczepana wielkiego krzyża, czyli najpierwszym z orderów austrjackich. Udzielając jenerałowi Fleury ten wielki zaszczyt, jego cesarsko-królewsko-apostolska mość chciał dać dowód szczególnego szacunku dla posła cesarskiego, który po bitwie pod Solferino przywiózł do Werony warunki przedugodne rozejmu."

Hiszpanja.

* (Powstanie). Depesza z Madrytu z 24-go b. m. donosi, że powstanie zredukowane zostało obecnie do band gerylasowskich, działających raczej na własną korzyść, niż na rzecz nieznanych dowódców, którym ulegały dotąd ślepo. Powiadają, że Prim znajduje się w Kartagenie; starанność, z jaką on unika osobistego ukazania się, służy dowodem, że nie ma on wielkiej nadziei na powodzenie powstania. Wszystkie depesze nie przestają utrzymywać, że armja nie waha się ani na chwilę w wykonywaniu swych obowiązków, i że ani jeden żołnierz z armji królowej nie przeszedł do szeregów powstańczych. (*La Fr.*)

Portugalja.

* (Powrót króla). *Lizbona, 23 sierpnia*. Król i królowa portugalscy przybyli tu wczoraj wieczorem o godz. 9. Ich królewskie moście przyjęci zostali na kolei żelaznej przez króla Don Fernanda, ministrów i członków kortezów. (*Cor. Hav. Bul.*)

Prusy.

* (P. Usedom.) Depesza telegraficzna donosi o długiej rozmowie króla pruskiego z p. Usedom'em, ambasadorem pruskim we Florencji. Wiadomo, że p. Usedom rozwinął był nadzwyczajną działalność dla doprowadzenia do skutku, przed wojną z Austrją, przymierza pomiędzy Prusami i Austrją. (*La Fr.*)

* (Ustawa prowincjonalna dla Hanoweru). *Berlin, 24 sierpnia. Staats Anz.* ogłosił rozporządzenie z d. 22 sierpnia dotyczące ustawy prowincjonalnej dla Hanoweru i organizacji sejmu prowincjonalnego złożonego z 81 członków. Na sejmie tym reprezentowani będą wielcy właściciele ziemscy, mieszkańcy miast i gminy wiejskie. (*Corr. Hav. Bul.*)

* (Zniesienie kary cielesnej. — Nowa broń). *Berlin, 23 sierpnia. Militär. Wochen Z.* zamieściła rozporządzenie z d. 16 sierpnia, znoszące karę cielesną dla żołnierzy 2 klasy, czyli rot aresztanckich. — Ta sama gazeta donosi z wiarogodnego źródła, że wiadomości dzienników co do broni piechoty nowo wynalezionej przez p. Dreyse, potrzebują sprostowania, gdyż broń ta badaną już była w m. czerwcu, ale jednozgodnie uznano ją za nie odpowiednią do zaprowadzenia w armji. (*Cor. Hav. Bul.*)

Szwecja i Norwegja.

* (Dziennikarze francuzcy). Niektóre pisma przywiązują wielką wagę polityczną do wiadomości podanej przez telegraf o toastach, wniesionych przez dziennikarzy francuzkich na uroczystości wyprawionej na ich cześć w Hasselbach, podczas wycieczki ich do Szwecji. Lecz inne pisma nie upatrują w tych toastach żadnej doniosłości politycznej. (*Nordd. A. Z.*)

Turcja.

* (Powstanie kandjockie.) *Ateny, 22 sierpnia*. (Ze źródła greckiego). Z Kandji donoszą pod datą 19-go b. m.: Powstańcy dowodzeni przez Kriaris'a i Hadgi Michalisa, odparli armję turecką pod Omalos. Prowincje Sfakja i Apokorona znajdują się w ręku chrześcian. Stoczono kilka pomyślnych bitew pod Aghia-Venara i Aghia-Myron, w okręgu Heraklion. Powstanie trzyma się wszędzie. Statki europejskie spełniają w dalszym ciągu swą misję nacechowaną ludzkością przewożąc do Grecji rodziny kandjockie. Rząd turecki szerzy ciągle przez telegraf błędne wiadomości, w rodzaju następującej: „Zimbrakakis, Koroneos i inni ochotnicy sposobią się do powrotu do Grecji." Nie ma w tem najmniejszej prawdy. Armja turecka jest zdemoralizowana na skutek trudów, doznanych porażek, braku żywności i chorób. (*La Patr.*)

* (Parostatki tureckie). *Malta, 23 sierpnia*. Wczoraj odpłynęły do Konstantynopola kanonierki tureckie *Candia* i *Hainer* z ładunkiem prochu zakupionego w Londynie, które przeznaczone są do działania na wodach kandjockich przeciwko *Arkadionowi* i innym statkom. Przepłynął tu także statek *Sea Queen*, wiozący z Londynu proch przeznaczony dla powstańców i udający się do Syra. (*Cor. Hav. Bul.*)

* (Wzburzenie na w. Chio). Listy otrzymane z Archipelagu donoszą o wielkiem wzburzeniu umysłów na wyspie Chio z powodu usiłowań gubernatora tureckiego tej wyspy, chcącego znieść instytucje wyborcze, których mieszkańcy od tak dawna używają i których utrzymania domagają się. Mieszkańcy Chio mają zamiar wybrać delegowanych, którzy udadzą się do Konstantynopola i żądać będą od Porty zachowania obecnych przywilejów wyspy. (*Nord.*)

Włochy.

* (Kwestja rzymska.) Czytamy w *La Fr.*: „Dziennik neapolitański *Italia* donosi, że władze papiezkie żywią wielkie obawy, gdyż spodziewają się lada dzień najścia powszechnego na wszystkich punktach granic państwa kościelnego. Pismo pomienione zapewnia, że lud powiada otwarcie, iż spodziewa się przybycia Garibaldego w końcu b. miesiąca. Wiadomości te wydają się nam ze wszech miar błędnemi. W Rzymie panuje zupełna spokojność. Można być przekonanym o tem, że gdyby Garibaldi mógł był liczyć na poparcie ze strony ludu, nie byłby czekał aż do chwili obecnej dla wkroczenia do państwa kościelnego."

* (Dobra kościelne). Przepisy w przedmiocie sprzedaży dóbr kościelnych miały być zatwierdzone 23-go b. m. przez włoską radę stanu, która zgromadziła się na walne posiedzenia. Zostały one już przyjęte przez sekcję specjalną tejże rady. Przepisy te obejmują 140 artykułów. Zostały one zredagowane w zamiarze uproszczenia wszelkich formalności. Rady prowincjonalne mają wkrótce zgromadzić się dla wyznaczenia delegowanych, którzy podług brzmienia prawa, wejdą do składu komisji miejscowych, mianowanych dla dopilnowania sprzedaży dóbr kościelnych. (*La Fr.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 10 (22) sierpnia (*).

Cudzoziemcy.—Nowy gmach opery.

W Paryżu paryżanin stał się rzadkością i na każdym kroku spotyka się, to indjanina, to ormiana, to prowincjalistę, który pyta się o nazwę mostu, kiedy na wszystkich mostach napisane są ich nazwy.

Przed nowym gmachem opery, stoją ludzie ze wszystkich krajów i oglądają ten utwór architektury jedni przez perspektywy, drudzy przez lornetki. Napisów jest tak wiele, że instytucja publiczna wydaje się handlową. Wielkiemi literami czyta się wyrazy: „Cesarska akademia muzyki." Zbyt długo byłoby je roztrząsać i krytykować. Na lewo i na prawo stoją na dachu figury, tymczasowo z tektury, pod któremi napisano, pod jedną: „Choreografia," pod drugą: „Poezja liryczna." Po dwie niewielkie kolumny z białego kamienia i przy nich nie zbyt wykwintne kolumienki jeszcze mniejsze z pstrego marmuru, ciągną się wzdłuż całego frontu. W niszach popiersia kompozytorów z żółtego brązu. Rossini znajduje się na pierwszem miejscu. Koło Mozarta ludzie prostoduszni postawili by Glucka, lecz ludzie przenikliwi postawili Spontiniego, może przez szacunek dla prusaków. Gmach odznacza się bardziej ogromem niż wspaniałością i smakiem, chociaż gzyms jak się zdaje będzie pozłacany, a *chimery* z czarnego brązu sprawiać będą nie mały efekt; będzie to zupełnie ptaszarnia na dachu. *K.*

Urządzenie losu dymisjonowanych i nieograniczenie urlopowanych niższych stopni.

Niedawno podaliśmy Najwyższy ukaz do rządzącego senatu o urządzeniu losu dymisjonowanych i nieograniczenie urlopowanych niższych stopni, poniżej zaś zamieszczamy artykuł *Rus. Inw.* stanowiący wyjaśnienie wspomnionego ukazu.

„Urządzenie i zabezpieczenie uwolnionych ze służby niższych stopni od dawna stanowiło przedmiot ciągłej troskliwości rządu; lecz wszystkie środki przedsiębrane w tym celu, okazywały się niedostateczne. Tak naprzykład, utrzymanie kosztem skarbu przy wojskach b. korpusu straży wewnętrznej, a teraz przy wojskach miejscowych, zgrzybiałych i niemogących własną pracą zarabiać sobie na życie niższych stopni dymisjonowanych, kosztowało w ostatnich czasach wydział wojny przeszło 650,000 rubli rocznie, lecz pomimo wysokości tej sumy nie można powiedzieć, żeby zawsze udzielana była pomoc tym, którzy jej potrzebują, chociaż trzeba dopuścić, że przy trudności kontroli nad podobnymi

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

niższymi stopniami rozrzuconymi po miastach i powiatach, z utrzymania kosztem skarbu korzystali nieraz ludzie, mogący łatwo zarabiać sobie środki do życia. Tak samo ustanowienie przez Cesarza Mikołaja urlopów nieograniczonych, z początku po 20 latach a potem po 15, nie mogło doprowadzić do polepszenia położenia niższych stopni. Rząd wprawdzie robił oszczędności nie dając na utrzymanie nieograniczenie urlopowanym, ale sami nieograniczenie urlopowani nie mający osiedlenia, ani nawet trwalszych prywatnych miejsc służby (na które ich nie przyjmowano, gdyż często byli powoływani do służby), na żaden sposób nie mogli zapewnić swego losu, a kiedy skończył się termin służby i przychodziła dymisja, nieograniczenie urlopowany był takim samym wędrowcem bez domu, jak ten który wprost otrzymywał dymisję nie korzystając z nieograniczonego urlopu. W ogóle przy istnieniu prawa poddaństwa, każdy środek dla zapewnienia losu dymisjonowanych niższych stopni, mógł mieć charakter tylko pojedyńczy, mógł porażać złe tylko w silniejszych jego objawach; ale nie był w stanie, usunąć go zupełnie.

Poprzednio, to jest przy istnieniu prawa poddaństwa i ściśle z niem złączonej długości terminów służby ([1]), wstąpienie rekruta do służby oznaczało dla niego zerwanie z tem wszystkiem z czem żył, z czem się zrósł; z wstąpieniem rekruta do służby, krewni jego, nawet ojciec i matka, patrzyli na niego prawie jak na obcego, uważali go za „oderżnięty ułamek;" żona, jeżeli ją miał, pod smutną nazwą „żołnierki," skazana była na włóczenie się po świecie i wszelkie możliwe niewygody; jednem słowem, z fatalnym wyrazem „strzyżona głowa," dla rekruta znikał prawie dawny świat i wstępował on w nowy, dla jego wzroku bez końca, a w każdym razie bez nadziei perjod istnienia. Ilu młodych żołnierzy ginęło z tak wyraziście nazwanej u nas choroby —tęsknoty do rodzinnego miejsca; ilu innych, widząc swe położenie bez wyjścia, puszczało się na przestępstwa i wtedy rzeczywiście skazywało się na pozostanie całe życie żołnierzem. Ale przypuśmy że po przejściu lat, żołnierz otrzymywał dymisję i wracał do rodzinnego miejsca. Cóż go tam oczekiwało? Starzy rodzice, po większej części już nie żyli; wielu z tych, z którymi przepędził swoją młodość, ustąpili swe miejsce młodszym, którzy zaledwie przypominali sobie żołnierza; a i żadne interesa nie łączyły ich z nim, ani jego z nimi; w charakterze „żołnierza" był dla swoich współmieszkańców człowiekiem obcym, i na osiedlenie się jego pomiędzy nimi, patrzyli często, jako na własne swe skrępowanie. Osiedlenie się przy takich warunkach, nie mogło być pociągające. Lecz i takowe mogło być dokonywane tylko w dobrach rządowych, w których dymisjonowanym żołnierzom dawano grunt i niezbędną zapomogę na zagospodarowanie się; w dobrach prywatnych, jeżeli właściciel dawał nawet przestrzeń pod dom i drzewo na budowlę, to gruntu ornego dać nie mógł, i żołnierzowi na starość nie pozostawało nic innego, jak iść na wyrobnika. Przez długi czas służby, żołnierze zupełnie odzwyczajali się od poprzedniego życia i niechętnie brali się do rolnictwa; przynajmniej nie ma przykładu, żeby którykolwiek z nich skorzystał z dozwolenia osiedlania się w gubernjach wieloziemnych, przy wsiach rządowych, lnb na miejscach nowych osad, — od 1847 r., kiedy zapadło to dozwolenie, do obecnej chwili. Pozbawieni możności osiedlania się w miejscu rodzinnem, a nie chcąc udawać się do odległych gubernij, dymisjonowani, również jak nieograniczenie urlopowani (którym nawet i w dobrach rządowych nie udzielono gruntu), tłoczyli się w miastach i jako tako utrzymując się z wyrobku, utworzyli klasę bez stałego zamieszkania, która, jak się zdawało, mogła służyć jedynie tylko do podtrzymania i rozwinięcia włóczęgostwa i żebractwa.

Dobroczynne reformy obecnego panowania, które odnowiły cały ustrój państwa, dały nowe życie i armji. Polepszywszy byt w ogóle będących w służbie wojskowej, Monarsza wola zwróciła uwagę i na położenie dymisjonowanych i nieograniczenie urlopowanych niższych stopni. Na polepszenie ich bytu okazało już pewien wpływ, zniesienie w 1856 r. batalionów kantonistów wojskowych, ponieważ starzy rodzice mogli znajdować podporę w swych synach uwolnionych z pod wydziału wojny. Bardziej dobroczynny wpływ na los dymisjonowanych miało skrócenie w 1859 r. terminu służby do lat 15-u. Opuszczając służbę właściwie po wysłużeniu lat 12-u (ponieważ przez 3 lata przeznaczone na urlop nieograniczony, nie zawsze można było spodziewać się powołania do służby, dokonywanego tylko w razie postawienia wojska na stopę wojenną), żołnierz jeszcze posiada całą potęgę sił fizycznych, a zatem może być dobrym robotnikiem, zdatnym do zapewnienia sobie materjalnych środków istnienia. Ale ta ważna korzyść nie mogła jeszcze stanowić ostatecznego urządzenia bytu naszego żołnierza. Anormalność jego położenia mogła ustać nie wprzód, jak po zniesieniu praw poddaństwa i z urządzeniem całej ludności wiejskiej na zasadach równouprawnienia. Tylko natenczas u nas, podobnie jak w innych państwach europejskich, można było utworzyć dla żołnierza naturalne stosunki z państwem, społeczeństwem i rodziną. Służba wojskowa jest powinnością wprawdzie cięższą, lecz w gruncie jednakową ze wszystkiemi innemi powinnościami, odbywanemi przez ludność na korzyść państwa. Żadna powinność nie może tracić dla odbywającego ją, właściwego każdej powinności charakteru czasowości. Dla czegoż żołnierz u nas, wstępując do służby, miał utracać swe położenie w społeczeństwie, i wysłużywszy pewną liczbę lat dla ojczyzny, wstępować do szeregów żołnierzy dymisjonowanych, z wyłącznym przywilejem na brak stałego mięszkania i na włóczęgostwo? Łatwo zrozumieć, że wszystko to mogło istnieć tylko przy prawie poddaństwa: nie można było wymagać, aby żołnierz po ukończeniu służby, mógł powrócić do stanu poddaństwa. Lecz skoro tylko prawo poddaństwa zostało zniesione, a długi termin służby zrywający wszystkie węzły pomiędzy żołnierzem a jego poprzedniem położeniem został skrócony, nie ma potrzeby podtrzymywać sztucznie utworzonego proletarjatu; nastał czas uczynienia powinności wojskowej tem czem być powinna, to jest powinnością czasową, nie pociągającą za sobą dla odbywającego ją, utraty swych poprzednich praw obywatelskich i majątkowych.

Do programu prac komisji, Najwyżej zatwierdzonej w 1862 r. pod prezydencją rzeczywistego radcy tajnego Bachtina, dla przejrzenia ustawy rekruckiej, weszła i kwestja o zapewnieniu losu dymisjonowanych i nieograniczenie urlopowanych niższych stopni, również jak ich rodzin, z powodu ścisłego ich związku z kwestjami, stanowiącemi podstawę ustawy rekruckiej. W 1864 r. Najjaśniejszy Pan raczył wynurzyć życzenie, aby roztrząśnięcie kwestji o zapewnieniu losu dymisjonowanych i nieograniczenie urlopowanych, było przyspieszone i żeby przy jej rozstrzygnięciu przyjęto za zasadę, że *żołnierz. przez wstąpienie do służby wojskowej, nie powinien tracić poprzednich swych praw obywatelskich, osobistych i majątkowych.* Trzymając się tej zasady, komisja przystąpiła do ułożenia ustawy o urządzeniu losu dymisjonowanych i nieograniczenie urlopowanych niższych stopni. Ustawa ta, roztrząśnięta na drodze prawodawczej, zyskała Najwyższe zatwierdzenie 25 czerwca r. b. i obecnie wprowadza się w wykonanie.

([1]) Cesarzowa Katarzyna II ustanowiła w 1795 r. 25-letni termin służby i odtąd termin ten pozostał niezmienionym do 8-go września 1859 r., kiedy wydany został Najwyższy ukaz o skróceniu tego terminu do lat 15-u, z których trzy ostatnie przeznaczone są na urlop nieograniczony.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa. dnia 15 (27) Sierpnia.

Kalendarz.

We środę, 28 sierpnia.—św. Augustyna bisk., dokt. kośc.—Słonce wsch. o godz. 5 min. 5; zach. o godz. 6 min. 56.

We czwartek, 29 sierpnia,—Ścięcie św. Jana Chrzciciela. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 6; zach. o godz. 6 min 54.

Stan pogody.

Dziś z rana + 12°6. R. ciepła.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po poł
Barometr w milimetrach . . .	753.1	751.9
Termometr Reaum	+ 12°5	+ 20°3
Stan nieba	nap.pogodny	nap.pogodny

Największe ciepło + 21°4, R. Najmniejsze ciepło + 11°8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 7½.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, opera **Piękna Galatea**; balet **Gizella**.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Jutro*, **Jam bogaty** (1-y raz); **Projekta mojej cioci; Za Piękny**. — *Wczoraj*, dawano **Złote Runo; Chcesz się żenić**, było osób 190.

ELDORADO (przy ulicy Długiej).—*Dziś i codziennie*, wystąpienie p. *Goosz* z towarzystwem **śpiewaków francuzkich**.— Początek o godzinie 7½. — *Wczoraj*, było osób 210.

ALKAZAR FRANCUZKI (dawniej Odeon - na Krakowskiem-Przedmieściu).—*Dziś i codziennie*, **Przedstawienie śpiewaków francuzkich**. —(Początek o godzinie 7-ej).—*Wczoraj*, było osób 230.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie*. Przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. *Plambecka*.— Początek o godzinie 7-ej.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZOW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwaiu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. —*Codziennie* PANORAMA **Mikroskopów**.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant *Hlebow*, z Częstochowa; rzeczywiści radcowie stanu: *Kudriawcow*, z Petersburga; *Słotwiński*, z Minska; konsul jeneralny francuzki w Warszawie, baron *Finaud*, z Wiednia;—wyjechali: jeneralnego sztabu jenerał-major, hrabia von der *Osten-Saken*, do Szwajcarji; konsul jeneralny cesarsko-austrjacki w Warszawie, hrabia *Ludolf*, do Berlina.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 415, wyjechało osób 336; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 342, wyjechało osób 166; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 120, wyjechało 300; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób 38; — w ogóle przyjechało osób 1240, w tej liczbie z zagranicy 137, wyjechało 1239, w tej liczbie za granicę 161.

* ***Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone***, w d. 14 (26) b. m. i r., pod adresem, a mianowicie: Bornsztejn w Kamieńcu Podol., Werner w Kijowie, Anders Juljan w Kownie, Klimowicz w Petersburgu, Chmielewski bez oznaczenia miejsca. —listów miejskich sztuk 7, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą.

* Dnia 14 (26) b. m. i r. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 36, wyzdrowiało 58, umarło 8, pozostało 1470 (mężczyzn 680, kobiet 790), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 143, kobiet 153.

* W d. 12, 13 i 14 (24, 25 i 26) b. m. **urodziło się** *chrześcjan*: płci męzkiej 35, żeńskiej 27, ***starozakonnych***: płci męzkiej 4, żeńskiej 5, razem 71; — **zawarło** śluby małżeńskie par: *chrześcjan*: 8, ***starozakonnych***: 2; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 64, żeńskiej 33; ***starozakonnych***: męzkiej 22, żeńskiej 21, razem 141.

Ceny targowe.

dnia 14 (26) sierpnia 1867 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do ruble sr.	i kopiejki		
Pszenica	13	44	6	90	8	40
Żyto	8	40	—	—	5	25
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	3	60	2	—	2	25
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	—	—	—	—	—	—

Pud siana od kop. 33½ — 35. Pud słomy od kop. 22½ — 24.

Dowozy: Pszenicy 286; Żyta 57; Jęczmienia 57; Owsa 457 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 3 kop. 96 do rs. 4 kop. 5

Garniec .. od rs. 1 kop. 32 do rs. 1 kop. 35

KURSA TELEGRAFICZNE AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 14(26) Sierpnia 1867 roku

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		89½
Obligacje Skarbowe 4%		63
Listy Zastawne 4%		57¾
Bilety Banku Rosyjskiego		83
Weksle na Warszawę		82¾
„ Petersburg 3 tygodn.		91½
„ „ 3 miesięczny		90
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		—
Koleje Rosyjskie		80⅝
Kolej Terespolska		75
dto Warszawsko-Wiedeńska		72⅜
Listy Likwidacyjne		61⅞
Nowa pożyczka premjowa 1-em.		48¾
„ „ „ 2-em.		97½
Żyto na targu		93¼
dto „ dostawę		62½
	wjesieni	57¼
Z WIEDNIA		
Weksle na Londyn		125 50
„ Hamburg		92 40
„ Paryż		49 70
Pożyczka Narodowa		66 90
5% Metaliki		57 30
Akcje Banku Kredytowego		180 30
Z PARYZA.		
Renta 3%		69 70
Renta Włoska		49 10
Akcje Kredytu Ruchomego		347
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		94⅝

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 4980).

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu NASZEM
wydał wyrok osnowy następującej:

Obecni:
Brzeziński V. Prezes.
J. Zeltt Sędzia.
Lande Sędzia.

Działo się w Warszawie na sesji Trybunału Handlowego dnia dwunastego (24) Sierpnia 1867 roku.

(podp.) Brzeziński V. Prezes.
(—) Andrychewicz Podp.

Trybunał Handlowy w Warszawie

Mając sobie przedstawionem przez Adama Librowicz, handel towarów łokciowych zagranicznych w Warszawie pod Nr. 2243, pod firmą Adam Librowicz et Comp. prowadzącego, iż tenże z powodu ogólnej stagnacji handlu i podwyższenia się kursu, stał się niewypłacalnym swoim wierzycielom, na podstawie więc art. 437, 438, 441, 449. 454, 455 457 K. H. upadłość Adama Librowicz, handel towarów łokciowych zagranicznych w Warszawie pod Nr. 2243 pod firmą Adama Librowicz et Comp. ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem dzisiejszym ustanawia, opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Librowicza należącego, tak pod powyższym numerem jak i gdzie bądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do uskutecznienia tego Podsędka Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III deleguje, Kuratorami Upadłości Walentego Przyjemskiego Obrońcę Sądowego i Bernarda Sommerfeld wierzyciela mianuje, na Sędziego Komisarza W-go Zelt Sędziego Trybunału przeznacza. Osobę upadłego przez oddanie go pod dozór policyjny zabezpieczyć nakazuje. Wpis jako w objekcie niepewnym na rubli sr. 3 ustanawia i opłatę takowego na masę wkłada. Mocą wyroku w I instancji pod temczasową egzekucją pomimo opozycji i apelacji, zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do spisu Kuratorom poleca.

(podp.) Brzeziński V. Prezes.
(—) W. Andrychewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy etc.

Za zgodność etc. i dla Kuratorów masy upadłości Adama Librowicz et Comp. wydaję.

Warszawa d. 14 (26) Sierpnia 1867 r.
Podpisarz Trybunału,
(podp.) W. Andrychewicz.

(N. D. 4947). *И. д. Коммисара въ Липновскомъ Уѣздѣ Плоцкой Комисіи по Крестьянскимъ дѣламъ.*

Исправляющій должность Комисара въ Липновскомъ Уѣздѣ, Округа Плоцкой Комисіи по крестьянскимъ дѣламъ, объявляетъ на основаніи ст. 901 Пост. Учред. Комитета, что онъ прибудетъ для составленія ликвидаціонныхъ табелей въ селенія:

1. Лонке Кржижувки, Гмины Лонке, владѣльца Блендовскаго около 7 (19) Сентября.
2. Бѣлица и Выдмухово, Гмины Киколъ, владѣлицы Пражмовской, около 10 (22) Сентября.
3. Заезіорже, Гмины Киколъ, владѣльца Эдуарда Драверта, около 14 (26) Сентября.
4. Ксаверы, Гмины Киколъ, владѣлицы Бромирской, около 16 (28) Сентября.
5. Бѣловержинъ, Гмины Клокоцкъ, владѣльца Хелмицкаго Осипа, около 18 (30) Сентября.
6. Бискупинъ, Бискупянка и Борекъ, Гмины Клокоцкъ, владѣльца Гижинскаго Адама, около 20 Сентября (1 Октября) и
7. Игнацково (колонія) Гмины Клокоцкъ, владѣльца Буссе, около 25 Сентября) с. г.

Почему проситъ Гг. владѣльцевъ прибыть въ свои имѣнія, буде они пожелаютъ присутствовать при составленіи ликвидаціонныхъ табелей, равно какъ и приготовить всѣ необходимые документы какъ то: ипотечныя выписи, престаціонныя и добавочныя табели копіи съ постановленіи Комисара и проч.

Г. Липно, Августа 9 (21) дня 1867 г.
и. д. Комисара, Р. Фуругельмъ.

(N. D. 4946). *Участковый Комисаръ Плоцкаго Уѣзда.*

Комисаръ Плоцкаго Уѣзда Плоцкой по крестьянскимъ дѣламъ Комисіи, на основаніи ст. 901 Постановленій Учредительнаго Комитета, симъ извѣщаетъ владѣльцевъ деревень: Лачевники, Юришево, Жохово, Голоцинъ Рыхарцице-велькe, Струсино, Рыхарцице гнаты, Чахово, Міаково, Огожелице и Остшиково Плоцкаго Уѣзда что чрезъ мѣсяцъ по напечатанія сего прибудетъ въ выше названныя деревни для составленія ликвидаціонныхъ табелей а потому и проситъ владѣльцевъ доставить къ вышеозначенному сроку всѣ надлежащіе документы и самимъ явиться или прислать уполномоченныхъ.

Г. Плоцъ, 9 (21) дня 1867 года.
И. д. Комисара, К. Козыненко.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

(N. D. *4951*). *Sąd Pokoju w Mińsku. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej przez Pawła Chróścickiego obywatela cząstkowego regulacji nowej hypoteki części szlacheckiej, składającej się z budynków i gruntów w teritorium wsi Szymony i Olszewice położonych.

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpić w Sądzie tutejszym w dniu 9 (21) Grudnia 1867 r. o godzinie 10 z rana.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w stosowne dokumenta zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów na karę od rs. 1 k. 50 do rs. 7 k. 50 skazanym zostanie, i podług artykułu 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne, względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w dniu 9 (21) Grudnia 1867 roku na posiedzeniu sądowem i od tegoż dnia, czas do apelacji upływać zacznie.

Interesenci przeto, bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia decyzji przytomnemi być winni.

Mińsk dnia 9 (21) Sierpnia 1867 roku.
Podsędek, Kozłowski. Pisarz.

(N. D. *4967*). *Sąd Pokoju w Radomsku. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki, przez Bernarda Juliusburger, dla placu w teritorjum gruntów miasta Kamieńska, to jest w polu Gęzice zwanem, przy drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, w Powiecie i Guberni Petrokowskiej położonego, na skład materjałów drzewnych przeznaczonego, mórg 5, prętów kwadratowych 13 obejmującego, kopcami odznaczonego, z działków od niektórych obywateli tego miasta nabytych złożonego.

Uwiadamia interesentów, że takowa regulacja nastapi w Sądzie tutejszym przed Pisarzem Sądu Pokoju w dniu 17 (29) Listopada r. b.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocników urzędownie do tego umocowanych z dowodami zgłosili się.

Ostrzega ich oraz że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160, prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów na karę pieniężną skazanym zostanie, i podług art. 150 t. p. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 18 (30) Listopada r. b. i od tego dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia obecnymi być winni.

Radomsk dnia 5 (17) Sierpnia 1867 r.
Podsędek, Ases. Kol. Siedlecki.

(*N. D. 44952*). *Sąd Pokoju w Włodawie.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki domu w mieście Parczewie przy ulicy Rynek pod Nr. 304 położonego, wraz z oficyną i placem, na których takowe stoją w granicach pomiędzy nieruchomością Dawida Braff i Berka Elkenbaum, do własności Srula Fogiel należeć mającego, uwiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 13 (25) Listopada r. b. Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się. Ostrzega ich oraz, że nie zgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej. Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów, na karę rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 14 (26) tegoż miesiąca i roku na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego, a od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie, interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnymi być powinni.

Włodawa d. 5 (17) Sierpnia 1867 r.
Podsędek, Bronisław Żarski.

LICYTACJE
PRZEDAŻE PUBLICZNE.

(*N. D. 4839*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 29 Sierpnia (10 Września) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę drzewa sosnowego smolnego drobno połupanego, na podpałkę węgla kamiennego służyć mającego, przez ciąg roku jednego. licząc termin od dnia 3 (15) Października r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1868 roku dla aresztu policyjnego sążni kubicznych 12.

A dla aresztu dłużników na Lesznie takichże sążni 6.

Razem sążni kubicznych 18.

Od ceny po rs. 13 kop. 75, wyraźnie po rubli srebrem trzynaście kopiejek siedmdziesiąt pięć za jeden taki sążeń w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od ceny powyżej wyszczególnionej i do niniejszej licytacji padanej

Nadto, do deklaracji dołączony być winien kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w kwocie rs. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są każdodziennie do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 1 (13) Sierpnia 1867 r.
p. o Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major,
Witkowski
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy drzewa sosnowego, drobno połupanego na podpałkę węgla kamiennego posłużyć mającego, przez ciąg roku jednego, licząc od d. 3 (15) Października r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1868 r. dla aresztu policyjnego sążni kubicznych 12,

a dla aresztu dłużników na Lesznie takichże sążni 6.

Razem sążni kubicznych 18.

Po rs. 13 kop 75 (wypisać literami) i odstępuje od ceny takowej procentów N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonym Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

(N. D. 4838). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 29 Sierpnia (10 Września) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w Sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in plus, przez opieczętowane deklaracje, na sprzedaż placu Miejskiego na Pradze przy ulicy Namiestnikowskiej położonego, pod pozycją 23 na planie sytuacyjnym oznaczonego, zajmującego powierzchni stóp kwadratowych rosyjskich 20506,61 czyli łokci kwadratowych polskich 5742. od sumy na rs. 3,445 kop. 20, wyraźnie na rubli srebrem trzy tysiące czterysta czterdzieści pięć kopiejek dwadzieścia oszacowanej, licząc łokieć kwadratowy polski po kop. 70, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe kupno, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę.

Nadto, do deklaracji dołącz ony być winien kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w kwocie rs. 344 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są każdodziennie do przejrzenia w wydziale administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 15 (27) Lipca 1867 r.
p. o Prezydenta.
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major.
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się nabyć plac Miejski na Pradze przy ulicy Namiestnikowskiej położonej, pod pozycją 23 na planie sytuacyjnym oznaczony, zajmujący powierzchni stóp kwadratowych rosyjskich 20506,61 czyli łokci kwadratowych polskich 5742 ofiarując za takowy rs. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 344 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 4801). *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

На основаніи разрѣшенія Губернскаго Правленія отъ 26 Іюля (7 Августа) с. г. за N. 4688 Магистратъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 29 Августа (10 Сентября) с. г. съ 3 и до 5 часовъ по полудни въ залѣ присутствія Магистрата, будутъ производиться публичные торги на починку стараго Гимназическаго зданія въ Гор. Люблинѣ, въ полное распоряженіе Магистрата переданнаго, согласно смѣты отъ 22 Мая (3 Іюня) с. г. съ подряда отъ суммы 1,670 руб. сер. менѣе (in minus) посредствомъ опечатанныхъ декляраціи. Всякій представляющій декляраціи по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казенныхъ казначействъ или экономической касѣ, залогомъ 167 р. сер. и полученную въ томъ квитанцію приложить къ декляраціи, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы.

Акціонистъ, признанъ подрядчикомъ, упомянутый залогъ пополнитъ до $1/5$ части суммы имъ предложенной и таковой залогъ оставитъ въ видѣ депозита въ экономической касѣ до исполненія работъ и утвержденія пріемосдаточнаго протокола, а не признанымъ торговщикамъ будетъ возвращенъ тотчасъ же.

Торговыя кондиціи вмѣстѣ со смѣтою пересмотрены быть могутъ въ Управленіи Магистрата во всякое время служебныхъ занятій, са исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней. Деклярации должны быть вручаемы до начатія торговъ Президенту Города на рускомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью количества суммы по ниже изложенной формѣ.

Форма декляраціи.

Въ послѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 31 Іюля (12 Августа) с. г. за N. 7467, даю настоящую декляраціи, что принимаю на себя обязанность исполнить починку стараго Гимназическаго зданія въ Г. Люблинѣ, согасно смѣтѣ отъ 22 Мая (3 Іюня) с. г. за сумму.. руб. сер. прописью (писать сумму буквами) подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ отъ 31 Іюля (12 Августа) с. г. Губернскимъ Правленіемъ утвержденныхъ изложеннымъ, касовую квитанцію въ принятія залога въ количествѣ 167 руб. сер. прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки до . . . на мой счетъ) постоянное мое мѣсто жительства въ . . . (написать мѣсто жительства) мѣсяца . . . дня . . . 1867 года (четко подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, 3 Іюля (12 Августа) 1867 г.
Президентъ Города, Дылевскій.

(*N. D. 4922*). *Magistrat Miasta Rzgowa.*

Stosownie do reskrzptu W. Naczelnika Powiatu Lozzińskiego z d. 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. Nr. 6095 podaje po raz 5-ty do publicznej wiadomości że w Magistracie Miasta Rzgowa d. 31 Sierpnia (12 Września) r. b. o godzinie 10 z rana odbywać się będzie in plus licytacja na wydzierżawienie brukowego od obniżonej z rs. 509 kop. 75 o $1/4$ część to jest od sumy rs. 382 kop. $31\frac{1}{2}$ na lat 3, przez opieczętowąną deblaracją w obecności Starszego Pomocnika Naczelnika Powiatu tutejszego. Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyc vadium $1/10$ część od sumy obniżonej,

o innych warunkach każdego czasu w Magistracie miejscowym dowiedzieć się można.

Rzgaw d. 3 (15) Sierpnia 1867 r.

Burmistrz, Górecki.

W z ó r.

Stosownie do ogłoszenia Magistratu Miasta Rzgowa z d. 3 (15) Sierpnia r. b. Nr. 334 składam niniejszą deklaracyę podług której obowiązuje się wziąść w trzech letnią dzierżawę dochód brukowego w mieście Rzgowie za sumę rs. N. wyraźnie N. rocznej dzierżawy, pod wiadomemi mi warunkami a którem się poddaje na złożone vadium załączam, kwit Kasy na kwotę rs. N., w razie nieutrzymania się na licytacji sam osobiście odbiorę o co upraszam.

Stałe moje zamieszkanie N. pisałem N. dnia mca i roku N., podpisać czytelnie imie i nazwisko.

(N. D. 4949). *Магистратъ Города Скемпе.*

Симъ объявляетъ, что 4 (16) Сентября т. г. въ 10 часовъ утра въ здѣшнемъ Магистратѣ произведены будутъ публичные (in plus) торги на отдачу въ арендное содержаніе дохода здѣшней городской кассы съ варенія и продажи пива, начиная съ суммы 37 р. с. 40 к. въ годъ на время отъ 20 Декабря (1 Января) 1867/8 г. по 1 (13) Января 1871 года. Лица желающіе приступить къ торгамъ обязаны представить въ залогъ 7 р. 48 к. с.

М. Скемпе, 6 (18) Августа 1867 года.

Бургомистръ Мѣстечка Скемпе,

Марковскій.

(N. D. 4948). *Магистратъ Города Скемпе.*

Симъ объявляетъ, что 4 (16) Сентября т. г. въ 10 часовъ утра въ здѣшнемъ Магистратѣ произведены будутъ публичные (in plus) торги на отдачу въ арендное содержаніе дохода здѣшной городской кассы съ ярмарковаго, начиная съ суммы 200 р. с. 50 к. с. въ годъ на время отъ 20 Декабря (1 Января) 1867/8 г. по 1 (13) Января 1871 года.

Лица желающіе приступить къ торгамъ обязаны представить въ залогъ 40 р. с.

М. Скемпе, 6 (18) Августа 1867 года.

Бургомистръ Мѣстечка Скемпе,

Марковскій.

(N. D. 4904). *Naczelnik Powiatu Rawskiego.*

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z d. 10 (22) Czerwca r. b. Nr. 12,224, podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 29 Sierpnia (10 Września) 1867 r. o godzinie 10 z rana, jako w drugim terminie odbywać się będzie w Magistracie Miasta Rawy licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż austrji z zabudowaniami, na placu powierzchni 3,016½ łokci kwadratowych mającym, wystawionym pod Nr. 329 w Mieście Rawie do Kasy Ekonomicznej tegoż Miasta należących od sumy rsr. 3,700.

Każdy przeto mający chęć nabycia tej nieruchomości obowiązany jest złożyć osobiście w terminie wyż oznaczonym, lub nadesłać pocztą pod adresem Zarządu Powiatowego Rawskiego deklaracją opieczętowaną, podług wzoru poniżej zamieszczonego na papierze stemplowym ceny kop. 15 wyraźnie bez skrobań przekreśleń i poprawek, z domieszczeniem na niej adresu, do Naczelnika Powiatu Rawskiego deklaracja na nabycie oberży miejskiej w Rawie. Do deklaracji dołączony być winien kwit Kasy Skarbowej lub miejskiej na złożone vadium w ilości rs. 740 gotowizną, lub w innych papierach publicznych na kaucję przyjmowanych.

Warunki licytacyjne w Magistracie lub Zarządzie powiatowem przejrzane być mogą w godzinach służbowych z wyłączeniem dni uroczystych i świątecznych.

Deklaracje po upływie terminu oznaczonego składane lub nadsyłane przyjęte nie będą, nie napisane zaś podług wzoru wskazanego, za nieważne uważane będą.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Zarządu Powiatu Rawskiego z dnia Nr. deklaruje niniejszym nabyć na własność oberżę należącą do Kasy Ekonomicznej Miasta Rawy pod Nr. 329 położoną, pod warunkami przez władze potwierdzonemi, za sumę rs. (wypisać wyraźnie literami).

Kwit Kasy NN. na złożone vadium w kwocie rs. 740 (w gotowiźnie lub papierach i dołączeniem jakich) dołączam, które w razie nieutrzymania się sam odbiorę lub też odesłać proszę pod adresem NN. przez stacje pocztową NN. nabliżej stacji pocztowej NN.

Pisałem w N. dnia N. mca N. roku 1867.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.)

Rawa d. 7 (19) Sierpnia 1867 r.

Pomocnik, Widuliński.

(N. D. 4687). *Начальникъ Кальварійскаго Уѣзда.*

Объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что въ присутствіи Кальварійткаго Уѣзднаго Управленія 25 Августа (6 Сентября) с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производится публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на поставку матеріяловъ по заготовленію одежды для арестантовъ Кальварійской тюрмы а именно:

а) Рубашечнаго почеснаго холста 3,871 арш. 3½ верш.

б) Подкладочнаго пакляннаго холста 1,430 арш, 13 верш.

в) Сѣраго сукна на одежду 1,180 арш. 6½ верш.

г. Сѣраго сукна на одѣяла 660 арш. 15 верш:—по слѣдующимъ цѣнамъ за аршинъ, почеснаго холста по двадцать двѣ съ половиною копѣекъ пакляннаго холста по восемнадцать копѣекъ, сѣраго сукна на одежду по одному рублю пять копѣекъ сѣраго сукна на одѣяла по одному рублю двадцать копѣекъ или начиная отъ общей суммы подряда 3,161 руб. 12 коп.

Представляющіе объявленія обязаны пріобрѣщать къ онымъ квитанціи казенныхъ казначействъ на внасенный залогъ въ количествѣ 316 руб. 11 коп. на личностью или въ денежныхъ бумагахъ принимаемыхъ въ залоги казначействами согласно существующимъ постановленіямъ.

Подробныя кондиціи къ предстоящимъ торгамъ могутъ быть разсмотрываемы желающими ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней въ военно-полицейскомъ отдѣленіи Уѣзднаго Управленія.

Объявленія должны быть составлены по ниже слѣдующей формѣ, писанныя на гербовой 30 коп. достойнства бумагѣ которые будутъ принимаемы въ присутсвіи Уѣзднаго Управленія въ день торговъ до 12 часовъ утра.

На конвертѣ объявленія должны быть помѣщены слова: Объявленіе на поставку матеріяловъ по заготовленію одежды для арестантовъ Кальварійской тюрмы.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Кальварійскаго Уѣзднаго Начальника прилагая квитанцію N. казначейства на представленный мною залогъ въ количествѣ руб... коп.... объявляю, что поставку матеріяловъ на заготовленіе одежды для арестантовъ Кальварійской тюрмы а имменно: (выписать всѣ матеріялы съ объявленія буквами) обязываюсь исполнить за аршинъ почеснаго холста по N. коп., пакляннаго по N. коп., сѣраго сукна на одежду по N. руб. N. коп., на одѣяла по N. руб. N. коп. или весь подрядъ исполнить за общую сумму NN. руб. N. коп. (выписать сумму прописью) и что на условія предписанныя для сей поставки вполнѣ соглашаюсь.

Мѣсто постояннаго жительства имѣю въ N. мѣсяца N. дня 1867 г.

(Подпись).

* * *

Podaję do powszechnej wiadomości, że w Zarządzie Powiatowym w d. 25 Sierpnia (6 Września) r. b. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje, licytacja in minus na dostawę materjałów w celu przygotowania odzieży dla aresztantów Kalwaryjskiego więzienia a mianowicie:

a) Paczesnego płótna na koszule 3,871 arsz. 3½ wersz.

b) Pakulanego płótna na podszewki 1,430 arszyn. 13 werszków.

c) Sukna siwego na odzież 1,180 arszyn. 6½ wersz.

d) Sukna siwego na kołdry 660 arszyn. 15 werszków, a to podług cen następujących za jeden arszyn paczesnego płótna po kopiejek dwadzieścia dwie, pakulanego płótna po kopiejek ośmnaście, sukna siwego na ubranie po rublu i pięć kopiejek, sukna siwego na kołdry po rubln i kopiejek dwadzieścia, czyli licytacja rozpoczuie się od pgólnej sumy za powyższą dostawę rs. 3,161 kop. 12.

Podający deklaracje obowiązani dołączyć do takowych kwit kas skarbowych na wniesione do licytacji vadium w ilości rs. 316 kop. 11 w gotowiźnie lub papierach procentowych przyjmowane, których na kaucje dozwolone jest obowiązującemi przepisami.

Szczegółowe warunki do licytacji rzeczonej mogą być przejrzane każdego dnia za wyłączenie niedziel, świąt uroczystych kościelnych i dworskich w wydziale wojskowo-policyjnym zarządu powiatowego.

Deklaracje winny być sporządzone wedle poniżej zamieszczonego wzoru i napisane na papierze stemplowym 30 kop., które będą przyjmowane w zarządzie powiatowym w dniu naznaczonym do licytacji do godziny 12 w południe.

Na adresie deklaracji zamieścić należy słowa: Deklaracja na dostawę materjałów do sporządzenia odzieży dła aresztantów Kalwaryjskiego więzienia.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Kalwaryjskiego załączając kwit kasy skarbowej N. na złożone vadium w ilości rs. . . kop. Deklaruję niniejszym dostarczyć materjały dla przysposobienia odzieży dla aresztantów więzienia Kalwaryjskiego a mianowicie: (wypisać wszystkie materjały z ogłoszenia literami), wedle cen za arszyn płótna paczesnego kop. N., płótna pakulanego kop. N., sukna siwego na odzież po rs. N. kop. N., sukna siwego na kołdry po rs. N. kop. N., czyli za całą dostawę obowiązuję się uskutecznić za ogólną sumę rs. N. k. N. (wypisać sumę literami) i że na warunki do tej licytacji w zupełności się zgadzam.

Zamieszkanie jest moje w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1867 r.

(Podpis imie i nazwisko).

Г. Кальварія, 26 Іюля (7 Августа) 1867 г.

Начальникъ Кальварійскаго Уѣзда,

Маіоръ,

(N. D. 4847). *Магистратъ Города Владиславова.*

Объявляетъ ко всеобщему свѣденію, что 13 (25) Сентября с. г. въ 2 часа по полудни, въ Владиславовскомъ Магистратѣ, въ присутствіи Господина Помощника Начальника Владиславовскаго Уѣзда, будутъ производиться посредствомъ запесатанныхъ объявленій публичные (in plus) торги на дальнѣйшую отдачу въ трехълѣтнее арендное содержаніе оброчной статьи Экономической Кассы города Владиславовъ, съ брукового, торговаго и ярмарчнаго съ 1 (13) Января 1868 г. по 1 (13) Января 1871 г. отъ суммы 707 рублей серебромъ годичной аренды, по этому желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, должны явится въ означенномъ мѣстѣ и срокѣ съ наличными деньгами для уплаты залога въ $^1/_{10}$ часть суммы, отъ которой начнутся торги или по почтѣ выслать запечатанные объявленія написанныя четко безъ исправленій по ниже означенной формѣ.

При объявленіи должна находится Квитанція одного изъ государственныхъ Казначействъ во внесеній залога 70 руб. 70 копѣекъ.

Неформальныя объявленія и по означенномъ выше срокѣ представленныя не будутъ приняты.

Условія торговъ могуть быть разсмотриваемы въ Магистратѣ, во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдстіе объявленія Магистрата города Владиславова отъ 18 (30) Іюля 1867 г. обязываюсь взять въ 3-летнее арендное содержаніе доходъ Экономической Кассы города Владиславова съ бруковаго, торговаго и ярмарчнаго по тарыфу нынѣ обязывающему за сумму NN. рублей серебромъ въ годъ (написать прописью) подвергаясь условіямъ изъясненнымъ въ торговыхъ кондиціяхъ квитанцію (NN.) Казначейства въ представленій мною залога въ количествѣ NN. р. прописью обозначить сумму) у сего прилагаю, таковой залогъ въ случаѣ если торги не останутся за мною лично получу во возвратъ (или прошу выслать ко мнѣ на мой счетъ въ NN. постоянное мое жительство въ NN. Настоящее объявленіе писано въ NN. мѣсяца NN, дня NN. года NN.

Подписать имя и фамилію.

Г. Владиславовъ 18 (30) Іюля 1867 г.

Бургомистръ, Червинскій.

(N. D. 4648). *Петроковское Лѣсное Управленіе.*

Потому что приглошеный торгъ на продажу древянаго лѣса изъ лѣсосѣковъ 1862 и 1863 г. участковъ Любень и Стобница по неставкѣ покупщиковъ не состоялся, Лѣсное Управленіе приглашаетъ же вторичне числя Августа 24 (Сентября 5) дня же: въ четвертокъ на условіяхъ прежнимъ объявленіямъ поименованыхъ.

дер. Любень, числа Іюля 3 дна 1867 г.

Старшій Лѣсничій, Пясецкій.

* * *

Ponieważ ogłoszona na dzień 9 (21) Czerwca r. b. licytacja na sprzedaż browarki znajdującej się w zaległych cięciach założonych na rok 1862 i 1863 w obrębie Lubień i Stobnica, leśnictwa tutejszego, niedoszła do skutku dla braku konkurentów, przeto na sprzedaż takowej browarki oznacza sie drugi termin na dzień 24 Sierpnia (5 Września r. b. to jest w Czwartek, a to pod temi samemi warunkami jakie ogłoszone zostały przy pierwszej licytacji.

Lubień, dnia 3 Lipca 1867 roku.

Starszy Nadleśniczy, Piasecki.

(N. D. *4981.*) *Komisarz Administracyjny Cyrkułów 7 i 8 Miasta Warszawy.*

Na skutek decyzji Magistratu Miasta Warszawy z dnia 12 (24) Lipca r. b. za Nr. 43852 i 24946 wydanej, podaje do publicznej wiadomości, że zajęte ruchomości na rzecz należności skarbowych, jako to: meble machoniowe i jesionowe, szafy, dwa fortepiany, z których jeden palisandrowy o 6½ oktawach, a drugi machoniowy o 6 oktawach, bilard z rekwizytami, lustra, rygały sklepowe, beczki, wagi i t. p. przedmiota, sprzedane będą za gotowe pieniądze, przez publiczną licytację w dniu 1 (13) Września r. b. o godzinie 3 po południu na placu targowym Żelaznej Bramy.

Warszawa dnia 11 (23) Sierpnia 1867 r.

Wysocki.

(N. D. *4983*). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Karasińskiego Patrona Trybunału, w Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne co do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona w Kaliszu obrane mającego, który subhastacją dóbr Rybnik popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem od właścicieli dóbr Rybnik należnej, protokułem Franciszka Roweckiego komornika przy Trybunale, na gruncie dóbr w dniu 21 Marca (2 Kwietnia) 1867 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE RYBNIK

składające się z wsi i folwarku Rybnik, oraz wsi Gozdy, z wszelkiemi przyległościami zabudowaniami dworskiemi, rolami, łąkami, pastwiskami i z tem wszystkiem co całość dóbr stanowi, z wyłączeniem gruntów i zabudowań w moc Najwyższych Ukazów na własność włościan przeszłych, zresztą bez żadnego wyłączenia w tem ograniczeniu jak się znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Brzeźnic i Nową-wsią, na południe z dobrami Złoczew, na zachód z dobrami Starze i Łagiewniki, a na północ z dobrami Pstrowem; odległe od m. Kalisza wiorst 50, Sieradza 17, Złoczewa 8, Burzenina 14, Błaszek 22, należą do gminy i Parafji Brzeźnie, położone w Powiecie i Okręgu Sieradzkim, Gubernji Kaliskiej, właścicielami których są: Mieczysław, Stanisław, Józef, Kazimiera i Józefa nieletni Marszewscy, a znajdują się w posiadaniu Ojca ich i głównego opiekuna Antoniego Marszewskiego. Całe dobra mają rozległości sposobem przybliżonym włók 33 mórg 5 prętów 200, czyli dziesiatyn 510 miary ruskiej; grunta należą do klasy II, III i IV. Zabudowania dworskie i gospodarskie, znajdują się potrzebie odpowiednie. Inwentarz gruntowy jakoteż i wysiew, wymieniony szczegółowo w Protokule zajęcia. Podatki dworskie opłacają się wedle świadectwa Kasy rs. 157 kop. 67.

Szczegółowy opis pod względem klasyfikacji gruntu, stanu zabudowań i innych szczegółów, znajduje się w protokule zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Trybunału, gdzie równie zbiór objaśnień i warunków przejrzane być mogą.

Protokuł zajęcia doręczony jest w kopjach: Władysławowi Porczyńskiemu Pisarzowi Sądu pokoju Okręgu Sieradzkiego do rąk własnych dnia 27 Kwietnia (9 Maja) 1867 r. i Józefowi Trzenia Wójtowi gminy Brzeźno, do rąk własnych, w dniu 26 Kwietnia (8 Maja) t. r. następnie do księgi wieczystej dóbr Rybnik w kancelarji ziemiańskiej dnia 1 (13) Maja t. r. wniesiony i wpisany, a do księgi zaregestrowań w biurze Pisarza Trybunału utrzymywanej dnia 13 (25) Maja r. b. wpisany i zaregestrowany.

Sprzedaż dóbr zajętych odbywać sią będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w Pałacu Sądowym przy ulicy Józefiny stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji Trybunału w Kaliszu dnia 4 (16) Lipca 1867 r. o godzinie 10 z rana nastąpiło, drugie dnia 18 (30) Lipca a trzecie dnia 1 (13) Sierpnia r.b. odbyło się, poczem termin do tymczasowego przysądzenia na dzień 17 (29) Października r. b. godzinę 10-tą z rana na audyencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu oznaczony został; popierający sprzedaż podaje za dobra te rs. 14,850 w gotowiznie.

Kalisz dnia 1 (13) Sierpnia 1867 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

(N. D. *4982.*) *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Paulina Sobolewskiego profesora i głównego opiekuna nieletniego swego syna Henryka w mieście Łęczycy zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona w Kaliszu obrane mającego, który subhastacją nieruchomości w Sieradzu pod Nr. 143 popiera, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,200 z procentem od Szmula Moskowicza Sonenberg kupca należnej, protokułem Stanisława Kierskiego Komornika przy Sądzie Pokoju Okręgu Sieradzkiego w dniu 6 (18) Grudnia 1866 r rozpoczętym a dnia 7 (19 Grudnia t. r. ukończonym, zajętą została na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia,

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA

w mieście Sieradzu pod Nr. 143 przy ulicy Sukienniczej w Gminie i Parafii miasta Sieradzą w Okręgu i Powiecie Sieradzkim położona pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Sieradzkiego zostająca, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szmula Mośkowicza Sonenberg kupca należąca, w posiadaniu jego zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, dwa place Nr. 241 i 243 mająca. Nieruchomości zajęte składają się: z kamienicy masiv murowanej o parterze i piętrze, dachówką krytej, z oficyny o dwóch pokojach z drzewa, z olejarni stajni z drzewa gontami krytych oraz kloaki, w reszcie z domu czyli oficyny przechodniej w poprzek z drzewa otynkowanej gontami krytej, nakoniec z sklepu czyli piwnic w podwurzu urządzonych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u Franciszka Modrzejewskiego Patrona sprzedażą dyrygującego, zaś zbiór

objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału w biurze Pisarza przejrzeć można.

Zajęcie w kopiach doręczone Burmistrzowi miasta Sieradza Andrzejowi Pinakiewiczowi i Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Sieradzkiego Władysławowi Porczyńskiemu, obydwom do rąk własnych w dniu 12 (24) Maja 1867 r. następnie do akt hypotecznych zajętej nieruchomości w dniu 13 (25) Maja tegoż roku wpisany, a do księgi zaregestrowań w Kancelarji Trybunału utrzymywanej w dniu 24 Maja (5 Czerwca) r. b. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż zajętych nieruchomości odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń w Pałacu Sądowym przy ulicy Józefiny stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji Trybunału w dniu 12 (24) Lipca o godzinie 10 z rana nastąpiło, drugie dnia 26 Lipca (7 Sierpnia), a trzecie dnia 9 (21) Sierpnia r. b. odbyło się, poczem termin do temczasowego przysądzenia na dzień 15 (27 Września r. b. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu oznaczony został, popierający sprzedaż podaje za nieruchomość tę rsr. 1,200 w gotowiznie.

Kalisz d. 9 (21) Sierpnia 1867 r.

Asesor Kolegialny, J. Migórski.

(N. D. 4975) *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Stosownie do Art. 682. K. P. S.. wiadomo czyni: iż na żądanie Maryanny z Zdziarskich Bajewskiéj Henryka Bajewskiego małżonki, w assystencyi tegoż działającéj, oraz Henryka Bajewskiego pełnomocnika jej, czyli obojga małżonków Bajewskich z własnych funduszów utrzymujących się w mieście Gubernialnym Petrokowie, a zamieszkanie prawne do tego interessu u Marcellego Przybyszewskiego Patrona w mieście Płocku mieszkającego, obrane mających, który to Patron popieraniem sprzedaży dóbr poniżéj opisanych zajmować się będzie — Wojciech Kołakowski Komornik przy Sądzie Pokoju w Lipnie aktem w dniu 25 Marca (6 Kwietnia) 1867 r. spisanym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia w egzekucyi Sądowéj z mocy prawnych tytułów przeciwko Antoniemu Józefowi dwóch imion Chełmickiemu właścicielowi dóbr we wsi Białowierzynie zamieszkałemu, prowadzonéj, też dobra Białowierzyno w Okręgu Lipnoskim położone, których opis jest następujący:

Dobra Białowierzyno z przyległością karczma Pruchnica zwaną, składają się z folwarku i wsi Białowierzyno, położone są w gminie Kłokock parafii Lipno w obrębie Sądu Pokoju w Lipnie; graniczą na wschód z dobrami Kłokock, na południe z dobrami Kłokock Radomice i Rumunkami do tychże dóbr należącemi, na zachód z dobrami Ośmiałowo i Biskupin, na północ z folwarkiem Rządowym Borek i gruntami do probostwa Lipno należącemi; dobra te są w dziedzicznym posiadaniu dłużnika Chełmickiego, który za kontraktem przed Grzegorzem Eliaszewiczem Rejentem w Lipnie dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. spisanym, dobra te wydzierżawił matce swojéj Franciszce Chełmickiéj za summę po Rsr. 660 rocznie na czas od dnia 12 (24) Czerwca r. b. do tegoż dnia i miesiąca w 1873 roku. — Ogólna rozległość zajętych dóbr wynosi włók 11 morgów 19 prętów 110 miary Nowopolskiéj, a mianowicie: w gruntach ornych włók 8 prętów 231, w ogrodach warzywnych morgów 20 prętów 225, w ogrodzie owocowym morgę 1 prętów 260, w łąkach włókę jedną morgów 16 prętów 115, w pastwiskach morgów 5 prętów 129, w drogach i nieużytkach morgów 14 prętów 81, w gruntach pod wodami morgów 3 prętów 150, w gruntach pod zabudowaniami prętów 161; grunta w nich są żytnie klassy I. II. i III., a gospodarstwo trzypolowe. — Dobra te odległe są od miast: Lipna wiorst 2, Kikoła wiorst 10, Rypina wiorst 35, Skępego wiorst $10\frac{1}{2}$, Dobrzynia wiorst 28, Nieszawy wiorst 14, Płocka wiorst 49, Warszawy wiorst 140, od Włocławka i kolei żelaznéj wiorst $17\frac{1}{2}$. Zabudowania w nich są następujące:

1. Budowle dworskie na wsi Białowierzynie: 1. Dwór drewniany słomą kryty, o jednym kominie murowanym, z przystawką z desek szczytami z prusskiego muru i sklepem na warzywo z bali i kamieni wybudowanych, przy tym dworze jest ogród owocowy i warzywny zajmujący morgę 1 prętów 200, płotem żerdzianym ogrodzonym, w ogrodzie tym jest drzew owocowych różnego gatunku 354, oraz znaczna ilość krzewów, to jest: agrestu, malin i porzyczek; w szczycie dworu jest mały ogródek na kwiaty, sztachetkami ogrodzony — 2. Kloaka o dwóch wychodkach deskami obita, bez tylnej ściany— 3. Budynek z drzewa w słupy stary i spruchniały, z dachem słomianym podziurawionym, mający pięć chlewków na trzodę chlewną — 4. Budynek z drzewa w węgieł bez jednego szczytu słomą kryty, na sieczkarnią przeznaczony— 5. Budynek z drzewa w węgieł słomą kryty, obejmujący w sobie wozownią i stajnię—6. Budynek z gliny czyli pacy słomą kryty ze szczytami z desek, mieszczący w sobie owczarnią i szopę dla bydła— 7. Stodoła z drzewa na podmurowaniu ze szczytami z desek słomą kryta— 8. Budynek z drzewa w słupy deskami obity i pokryty, na kurnik przeznaczony, mający cztery chlewki i drwalnią, przy nim jest sklep na kartofle z bali pobudowany z dachem słomianym—9. Studnia balami ocembrowana z kluczką bez żurawia; za stodołą jest mały kanalik, a w ogrodzie owocowym i przy zabudowaniach znajduje się topoli i wierzb 40 — 10. Dom z drzewa słomą kryty z kominem murowanym, zajmowany przez Franciszkę Chełmicką za alimenta i procent po sześć od sta od summy Rsr. 6,000 na dobrach Białowierzyno zabezpieczonéj, alimenta wynoszą rocznie żyta korcy 12, pszenicy korcy 4, jęczmienia korcy 2, grochu korcy 2, rzepnicy ćwierć jedna, tatarki korcy 2, kartofli korcy 30, ogród pod warzywo lub kartofle, utrzymywanie na paszy dworskiéj zimą i latem parę koni i 6 krów, ukarmienie wieprza, sześć sążni półkubicznych drzewa i pół ogrodu owocowego.—11. Kloaka z desek bez dachu— 12. Sklep z bali na kartofle i warzywo — 13. Kuźnia z drzewa w słupy z kominem murowanym i dachem deskami pokrytym, narzędzia kowalskie są własnością kowala—podwórze dworskie długie około łokci 150, a szerokie około łokci 100, ogrodzone z lewéj strony zabudowaniami, a z prawéj płotem ogrodu owocowego; zatem podwórzem jest mały ogródek dworski, mający kilkadziesiąt drzewek wiśni i śliwek.

II. Zabudowania na wsi Białowierzynie do dworu należące: 1. Dom z drzewa w słupy z kominem murowanym słomą pokryty, w jednéj izbie mieszka Szczepan Stawkowski parobek dworski, a w drugiéj izbie Jan Rzeszczewicz uwłaszczony—2. Dom z drzewa w węgieł słomą kryty, z kominem murowanym, jednę izbę i komorę zajmuje Wojciech Gulczyński kowal dworski, ugodzony za umową ustną do dnia 11 (23) Kwietnia 1868 r., pobiera on ze dworu rocznéj ordynaryi żyta korcy 4, jęczmienia korcy 2, grochu korzec 1, owsa korzec $1\frac{1}{2}$, tatarki korzec 1, pszenicy ćwierć, soli gar: 4, rzepaku gar: 4, sążeń kubiczny drzewa i pół morgi ogrodu, a za to obowiązany jest wykonywać dla dworu wszelką robotę kowalską; w drugiéj izbie mieszka Mateusz Kędzierski uwłaszczony—3. Dom z drzewa słomą kryty, z kominem murowanym, jedną izbę i komorę zajmuje Maryanna Czerwińska wierzycielka summy Rsr. 750, która z mocy aktu przed Ignacym Walęckim Rejentem w Lipnie dnia 15 (27) Kwietnia 1863 roku spisanego, oprócz procentu wraz z mężem swym Ignacym Czermińskim ma prawo do czasu oddania kapitału użytkować z mieszkania, sieni, góry i szopy, obok czego ma ogród 300 prętowy, jedną lichę gruntu w kapuśniku dworskim, jeden zagon pod len, jedną furę czterokonną siana, dwie fury takież słomy, a nadto Chełmicki zobowiązał się zwozić corocznie Czermińskim sześć fur cztero-konnych drzewa jakie oni zakupią, utrzymawać im porą letnią na dworskiéj paszy i oborze dwie krowy, uprawić, zorać i umierzwić ogród w użytku ich będący; drugą izbę zajmuje Julian Wilmański wyrobnik uwłaszczony 4. Studnia ocembrowana balami z kluczką bez żurawia. Na ogrodzie jest drzew gruszek polnych 7 i szczepionych dwie.

III. Zabudowania wiejskie należące do uwłaszczonych włościan, we wsi Białoszynie jest dziewięć chałup, z tych sześć włościańskich i rzy należące w połowie do folwarku a w połowie do uwłaszczonych, to jest: 1. Chałupa z drzewa w słupy słomą kryta z kominem mur owanym, w jednéj izbie mieszka Jan Rzeszczewicz uwłaszczony, a druga połowa chałupy należy do dworu — 2. Chałupa z drzewa w węgieł z szopką i stodółką słomą kryta z kominem murowanym, zamieszkała przez Wojciecha Złotowskiego—3. Chałupa z drzewa w węgieł słomą kryta z kominem murowanym, w jednej izbie mieszka Mateusz Kędzierski uwłaszczony, a druga połowa chałupy należy do dworu—4. Chałupa z drzewa w węgieł z szopką pod jednym dachem słomianym z kominem murowanym, zamieszkała przez Jana Zalewskiego i Józefa Statkowskiego uwłaszczonych; przy téj chałupie jest studnia ocembrowana bez żurawia i kluczki—5. Chałupa z drzewa w węgieł z szopką pod 1-m dachem słomą krytym, zajmowana przez Antoniego Kowalewskiego i Andrzeja Bujarskiego włościan uwłaszczonych, komin murowany. 6. Chałupa z drzewa w węgieł z szopką pod jednym dachem słomą krytym z kominem murowanym, zajmowana przez Wojciecha Lorentz i Karola Szymańskiego uwłaszczonych; przy tej chałupie jest stodoła z drzewa słomą kryta. 7. Chałupa z drzewa z szopą pod jednym dachem słomianym z kominem z cegły, należąca w jednej połowi, do Juljana Wilmanowskiego uwłaszczonego, a w drugiej połowie do dworu. 8. Chałupa z drzewa w węgieł z szopą pod 1-ym dachem słomą pokrytym z kominem murowanym, zajmowana przez uwłaszczonych Tomasza Wunderlich sołtysa i Michała Wilmeńskiego. 9. Chałupa z drzewa w słupy z szopką i stodółką pod jednym dachem słomą krytym z kominem murowanym, zajmowana przez Jakóba Sobierańskiego uwłaszczonego; wszyscy ci włościanie posiadają w ogrodach gruntu mórg 17 pręt. 76, pod zabudowaniami pręt. 45 i w polu mórg 4; podatki z zabudowań sami opłacają; wynagrodzenie za uwłaszczone grunta i budowle dotąd nie jest przyznane.

IV. Zabudowania znajdujące się na osadzie zwanej Karczma Pruchnica są: 1. Karczma z drzewa w węgieł słomą kryta z kominem murowanym. w tej karczmie szynkuje trunek dworski Szymon Wyszyński za wynagrodzeniem procentu pięć od sta, opłaca on dworowi po rs. 52 kop. 50 i obowiązany jest dawać na wielkanoc i Bożenarodzenie po jednym garncu, na Zielone świątki, we wszystkie święta i w ostatki po dwie kwarty dobrych młodzi, składać do dworu podatek po rs. 5 kop. 70, oraz ponosić wszelkie ciężary i powinności Rządowe a to z mocy kontraktu z d. 17 (29) Marca 1865 r. do dnia 11 (23) Kwietnia r. b zawartego. 2 Stajnia zajezdna łączna z karczmą z drzewa w węgieł słomą kryta, z dwoma wrotami i szczytami z desek. 3. Szopka z drzewa w słupy słomą kryta do karczmy przybudowana, wszystkie te budowle potrzebują znacznej reperacji. 4. Studnia ocembrowana bez żurawia i kluczki; oprócz tych budowli, przy trakcie jest figura murowana z obrazem Matki Boskiej; do karczmy opisanej należy gruntu w ogrodzie i łące, oraz pod zabudowaniem mórg 3 pręt. 63. Inwentarzy, narzędzi i machin do gruntu przywiązanych niema żadnych, granice dóbr są z dwóch stron okopcowane i przez nikogo niekwestjonowane. Podatki wynoszą rocznie rs, 123 kop. 29, a na utrzymanie pięciu parobków, czterech dziewek, pastucha, stróża, ogrodnika, owczarza i karbowego wydaje się rocznie rs. 250.

Akt zajęcia doręczonym został w dniu 31 Marca (12 Kwietnia) r. b. Wasilemu Goraczkowskiemu Naczelnikowi Powiatu Lipnoskiego Ludwikowi Siniarskiemu Pisarzowi Sadu Pokoju w Lipnie i Wojciechowi Piotrowskiemu Wójtowi Gminy Kłokock.

Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr Białowierzyna w d. 8 (20) Maja r. b., a wpisanie do księgi zaaresztowań w dniu dzisiejszym nastąpiło.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych za zasadę do sprzedaży służyć mających, odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego w d. 8 (20) Lipca 1867 r. o godzinie 10 z rana, poczem co dwa tygodnie po sobie idące druga i trzecia publikacja warunków będą miały miejsce.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono na tablicy w Sali Audjencjonalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Marcelemu Przybyszewskiemu Patronowi, sprzedaż tę popierającemu.

Płock d. 16 (28) Maja 1867 r.

Michał Betlej.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji warunków licytacyjnych. termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Białowierzyno, oznaczonym został na d. 16 (28) Września r. b. godzinę 10 z rana, w którym licytacja zacznie się od sumy rsr. 7,500.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału.

Płock dnia 5 (17) Sierpnia 1867 roku.

Michał Betlej.

(N. D. 4972). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Wiadomo czyni, że na żądanie Pauliny z Zielińskich, po Ksawerym Szumskim pozostałej wdowy, jako współsukcesorki po Maksymiljanie Zielińskim, w imieniu własnem, oraz jako nabywczyni praw spadkowych po tymże od Michała Zielińskiego w mieście Gubernialnem Płocku zamieszkałej, przez Walerjana Zagrodzkiego Patrona przy Trybunale w Płocku zamieszkałego, działającej, przeciwko współsukcesorom po Maksymiljanie Zielińskim, jako to: 1) Julji z Zielińskich, Feliksa Ciechowskiego małżonce, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojgu małżonkom Ciechowskim, w mieście Płocku mieszkającym: i 2) temuż Feliksowi Ciechowskiemu, jako głownemu opiekunowi nieletniej Heleny Zielińskiej, z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Płocku, w dniu 31 Marcu (12 Kwietnia) 1867 r. zaocznie, w wydziale 2 gim zapadłego, sprzedaną zostanie w drodze działów przez publiczną licytację przed delegowanym Sędzią Trybunału Cywilnego W-ym Józefem Sobierańskim, w sali posiedzeń Trybunału tutejszego, w pałacu Biskupim. w wydziale 2gim, nieruchomość w mieście Płocku, przy ulicy Kolegialnej, pod Nr. 359 lit. Ł. położona, do współwłasności powyżej wymienionych osób należąca, której opis szczegółowy jest następujący.

Nieruchomość w mieście Gubernialnem Płocku, przy ulicy Kolegialnej, pod Nr. 359 lit. Ł. położona, mieści się na placu czynszowym, w gminie Magistratu miasta Płocka, parafji Płockiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Płocku, graniczy i styka się na wschód z ulicą Błonie, na południe z ulicą Kolegialną, na zachód z gruntem Dziengielewizna zwanym, a na północ z nieruchomością Zawadzkiego.

Nieruchomość ta obejmuje w sobie: 1. dom mały mieszkalny o trzech izbach murowany cegły palonej; 2. dom przybudowany do poprzedniego szczytem i tymże szczytem złączony, z drzewa postawiony, teraz dwie izb obejmujący; 3. oficynę masiv murowaną z cegły palonej; 4. drwalnię o czterech komorach z drzewa; 5. kloakę z drzewa; 6- altanę w ogrodzie z drzewa w słupki, a ściany z desek; 7. altanę drugą w tymże ogrodzie z łat stolarską robotą; 8. parkany ogradzające całą posesją z drzewa i w słupy postawione i 9. ogród w którym znajdują się drzewa i krzewy owocowe.

Obszerność placu przez nieruchomość tę zajmowanego wynosi 8484 stóp kwadratowych. Rzeczywista wartość przez biedłych wynaleziona jest rs. 1032 kop. 94.

Bliższe szczegóły obejmje taksa przez mianowanych biegłych, w dniach 10 (22), 11 (23), 12 (24) i 14 (26) Maja r. b. sporządzone i wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 8 (20) Lipca r. b. potwierdzona.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych ułożonych za podstawę do sprzedaży nieruchomości powyższej. odbyła się w dniu dzisiejszym, termin zaś do drugiej publikacji warunków licytacyjnych i zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 14 (26) Września r. b. godzinę 4-tą po południu wyznaczony został, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,032 kop. 94, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne, oraz taksa, mogą być każdego czasu przejrzane w kancelarji Pisarza Trybunału wydziału drugiego, oraz u Walerjana Zagrodzkiego Patrona, sprzedaż tę popierającego.

Płock d 29 Lipca (10 Sierpnia) 1867 r.

Michał Betlej.

(N. D. 4977). Prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej meble machoniowe jesionowe, sosnowe, lustra, zegary, palto, salopa i t. p. przedmiota, w dniu 16 (28) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Starego miasta. a w dniu 18 (30) b. m. i r. o godzinie 9 z rana przed kościołem Ś-go Aleksandra, i w dniu 24 Sierpnia (5 Września) r. b. o godzinie 9 z rana pod Lwem, a o godzinie 10 z rana na placu przed Teatrem, w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Walenty Supryniewicz K. p. S. A. K. P.

(N. D. 4984). W dniu 17 (29) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe za Żelazną-bramą, w dniu 23 Sierpnia (4 Września) r. b. o godzinie 11 rano na placu Ś-go Aleksandra, i 23 Sierpnia (4 Września) r. b. o godzinie 12 w południe na targu za Żelazną-bramą w Warszawie zwanym, prawnie zajęte ruchomości, jako to: sukno syberynowe Bukoliną zwane, meble machoniowe, jesionowe i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa dnia 14 (26) Sierpnia 1867 r.

W. *Popławski,* Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 4974)

Młody Leśnik

wykwalifikowany, mający egzamin wyższy w Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie złożony, i dostateczną praktykę w lasach rządowych, życzy sobie objąć **służbę Nadleśnego** w lasach prywatnych lub donacyjnych Wiadomość pod Nr. 2677 przy ulicy Bednarskiej, stancja u krawca w oficynie. (12391)

(N. D. 4852.) Podpisana trzymając **Dobra Boże** w Gubernji Radomskiej, Powiecie Kozienickim, położone, w trzech letniej dzierżawie za kontraktem urzędowem przed Rejentem Okręgowem, w Radomiu Stanisławem Kłososkim na dniu 13 (25) Czerwca 1867 r. spisanym, podaje do publicznej wiadomości, **iż żądanych pretensji do dziedzica dóbr Boże nieprzyjmuje.** bo te o tyle obowiązywać ją mogą, o ile na to zacytowany kontrakt pozwala. Każdy zatem niewłaściwie występujący sam sobie winę przypisze jeżeli narażonem zostanie na koszta bez skutku.

Paulina Kamocka. (3—12091)

(N. D. 4854) Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Blety Lombardowe** wydane za N-rami 15,044, 10,609. 13,351, 17,944 15,578, 14,090 i 7,363 przypadkowo zaginęły. Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w sześć tygodni od dnia 7 Września roku 1867 to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onych w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikaty biletów wydanym zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. (2—12104)

w Drukarni Rządowej, przy Okręgu Naukowym Warszawskim. — Za pozwoleniem Cenzury.